

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2013

GELIJKWAARDIGHEID BUITENLANDSE DIPLOMA'S

Inhoud

Zitting van 11 januari 2013.....	3
Rolnr. 2012/333 - 11 januari 2013	4
Zitting van 7 februari 2013	12
Rolnr. 2013/002 - 7 februari 2013.....	13
Rolnr. 2013/005 - 7 februari 2013.....	17
Rolnr. 2013/009 - 7 februari 2013.....	21
Rolnr. 2013/014 - 7 februari 2013.....	24
Zitting van 22 februari 2013	26
Rolnr. 2013/022 - 22 februari 2013.....	27
Zitting van 13 maart 2013	32
Rolnr. 2013/033 - 13 maart 2013	33
Zitting van 26 maart 2013	35
Rolnr. 2013/016 - 26 maart 2013.....	36
Rolnr. 2013/038 - 26 maart 2013.....	42
Rolnr. 2013/046 - 26 maart 2013.....	46
Zitting van 29 april 2013.....	48
Rolnr. 2013/065 - 29 april 2013	49
Rolnr. 2013/066 - 29 april 2013	55
Zitting van 3 juni 2013.....	57
Rolnr. 2013/071 - 3 juni 2013.....	58
Rolnr. 2013/073 - 3 juni 2013.....	65
Rolnr. 2013/076 - 3 juni 2013.....	67
Rolnr. 2013/080 - 3 juni 2013.....	70
Zitting van 12 juli 2013	74
Rolnr. 2013/082 - 12 juli 2013.....	75
Zitting van 12 september 2013	77
Rolnr. 2013/144 - 12 september 2013	78
Rolnr. 2013/149 - 12 september 2013	82
Rolnr. 2013/166 - 12 september 2013	86

Zitting van 11 januari 2013

Rolnr. 2012/333 - 11 januari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoor houdende te ....., ...,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van NARIC-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15,
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 11 januari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
.....

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 31 oktober 2012 waarin werd besloten dat de initiële beslissing van 11 maart 2009 waarbij het Bosnisch diploma nr. 2302/2004 "Doctor in de Stomatologie" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de tandheelkunde", behouden blijft.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde op 26 oktober 2004 aan de Universiteit van Sarajevo een master diploma "Doctor in de Stomatologie".

De verzoekende partij beoogt thans de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Doctor in de Stomatologie" met het Vlaams diploma van "Master in de tandheelkunde" te bekomen. De verzoekende partij wenst immers om persoonlijke redenen op basis van het Bosnische diploma beroepswerkzaamheden in België uit te oefenen.

3.2. Op 11 maart 2009 nam verwerende partij een negatieve beslissing waarin gesteld werd dat het Bosnische diploma niet als volledig gelijkwaardig wordt beschouwd met de Vlaamse graad van 'tandarts'. De verzoekende partij vraagt op 26 augustus 2010 een herziening van voorgaande beslissing op grond van nieuwe overtuigingsstukken.

De verzoekende partij stelt de verwerende partij daarbij een officieel overzicht van alle afgelegde examens en de behaalde resultaten ter beschikking. De verzoekende partij voegde ook een officieel document toe met daarin het programma van de praktijkstage die zij in Bosnië verplicht diende te volgen na het voltooien van haar academische opleiding. In 2005

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

legde zij succesvol het Bosnische staatsexamen af waarna zij in 2006 een licentie verkreeg van de Bosnische Orde van Geneesheren om zelfstandig haar beroepsactiviteit uit te oefenen.

3.3. Het Bosnische diploma van verzoekende partij werd in april 2010 als gelijkwaardig aan het Tsjechisch diploma (Magisterstudie M5111) inzake Tandgeneeskunde erkend.

Op 7 december 2010 heeft de Nederlandse overheid besloten tot de toelating om de titel van doctorandus te voeren op grond van het Bosnische diploma. Dit besluit van de Nederlandse minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap steunt op artikel 7.23, derde lid Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek dat luidt als volgt:

“Onze Minister kan aan degene aan wie op grond van een examen aan een niet in Nederland gevestigde instelling voor hoger onderwijs een graad is verleend, die niet in de in het tweede lid bedoelde ministeriële regeling is opgenomen, toestaan in de plaats van die graad in de eigen naamsvermelding tot uitdrukking te brengen in Nederland een van de titels, genoemd in [artikel 7.20](#), te voeren, indien de opleiding op grond waarvan die andere graad is verleend, naar het oordeel van Onze Minister ten minste gelijkwaardig is aan een overeenkomstige Nederlandse opleiding.”

Dit besluit werd eveneens meegedeeld aan Naric-Vlaanderen.

3.4. De verzoekende partij heeft beroepservaring opgedaan in Nederland vanaf mei 2009 tot en met juli 2010. Zij wijst verder op de permanente bijscholing: o.a. het volgen van cursussen en postacademische vorming.

3.5. Begin november 2010 heeft de ..... een eerste advies overgemaakt aan de verwerende partij. Deze instelling bracht aanvankelijk een positief advies uit waarbij ze zich volgens de verwerende partij echter verkeerdelijk baseerde op EU-richtlijn 2005/36 voor toegang tot gereguleerde beroepen. De ..... heeft dit positief advies later ingetrokken.

Omdat er volgens de verzoekende partij geen informatie over de behandeling van het dossier kwam, heeft zij eind december 2010 de Vlaamse ombudsman ingeschakeld. De verzoekende partij heeft in het kader van openbaarheid van bestuur op 6 januari 2011 bij de verwerende partij de adviezen van de aangezochte universiteiten opgevraagd. De verzoekende partij stelt dat zij nooit antwoord heeft gekregen op dit verzoek.

3.6. Begin februari 2011 ontving de verzoekende partij een reactie van de Vlaamse ombudsman waarin wordt meegedeeld dat de verzoekende partij een theoretische en een praktische proef diende af te leggen. Deze proeven werden respectievelijk op 4 april 2011 en op 27 september 2012 afgelegd. Op 10 mei 2011 (.....) en op 22 oktober 2012 (.....) gaven de aangezochte instellingen een negatief advies over de gelijkwaardigheid, met een voorstel tot een inschaling in het tweede bachelorjaar (.....) en het derde bachelorjaar (.....).

Het advies van de ..... besluit dat er op grond van de resultaten uit het “verkenkend gesprek” geen sprake kan zijn om de gelijkwaardigheid toe te kennen. Daarbij worden volgende resultaten van de testen als motivering naar voor geschoven.

Het advies van de ..... stelt dat op basis van de door de verzoekende partij afgelegde evaluatietest niet tot de volledige gelijkwaardigheid besloten kan worden.

3.7. Op basis hiervan besloot NARIC-Vlaanderen geen volledige gelijkwaardigheid te verlenen aan het Bosnische diploma “Dokter in de Stomatologie” met de Vlaamse graad van “Master in de Tandheelkunde”. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op 31 oktober 2012 werd het verzoek tot de erkenning van academische gelijkwaardigheid afgewezen.

De negatieve beslissing stelt dat op grond van het Lissabonconventie inzake erkenning diploma's uit 1997 en de criteria uit het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 14 oktober 1992 er een substantieel verschil bestaat tussen de vergeleken diploma's. De beslissing stelt dat op basis van de schriftelijk gemotiveerde adviezen van de geconsulteerde universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap het in 2004 uitgereikte Bosnische diploma niet als volledig

gelijkwaardig aan de graad van "Master in de tandheelkunde" beschouwd kan worden.

Het substantiële verschil wordt volgens de bewoordingen van de beslissing afgeleid uit de onvoldoende resultaten van verzoekende partij, die behaald werden tijdens praktische en theoretische proeven aan de ..... en de .....

Deze beslissing werd per gewoon schrijven van 31 oktober 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 november 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 november 2012 tegen de definitieve negatieve beslissing van Naric-Vlaanderen van 31 oktober 2012. De beroepstermijn van dertig kalenderdagen loopt af uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve negatieve beslissing van Naric – Vlaanderen , in casu 1 december 2012.

Het beroep van 30 november 2012 werd derhalve tijdig binnen de dertig kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen (hierna Structuurdecreet). Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Ontvankelijkheid van de antwoordnota

De verzoekende partij werpt in de memorie van wederantwoord een exceptie van niet-ontvankelijkheid van een procedurestuk, met name de antwoordnota, op en verzoekt de Raad om deze nota uit de debatten te weren.

De verzoekende partij stelt dat het niet duidelijk is in welke hoedanigheid Dhr. Daniël De Schrijver namens de verwerende partij zou kunnen optreden. Volgens de verzoekende partij is er geen bepaling bekend waaruit zou blijken dat de coördinator van de verwerende partij, deze instelling in rechte zou kunnen vertegenwoordigen.

Beoordeling door de Raad

Het door de verzoekende partij betwiste document is bij de Raad toegekomen in antwoord op

het door de Raad aan de verwerende partij toegestuurde beroep tot nietigverklaring. Dat volstaat om aan te nemen dat het stuk uitgaat van de verwerende partij.

De exceptie wordt verworpen.

6. Grond van de zaak

6.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel met een aantal onderdelen, beroept op: de schending van het legaliteitsbeginsel, het unierecht, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht.

6.2. In wezen komt het middel in al de onderdelen van de verzoekende partij erop neer dat de beslissing van de verwerende partij niet redelijk verantwoord is doordat de verwerende partij een foutieve, dan wel onrechtmatige rechtsgrond zou gebruiken, de verwerende partij het dossier niet zorgvuldig onderzocht zou hebben en dat er geen overtuigende, afdoende argumenten voor de negatieve beslissing zouden bestaan, en dat zulke argumenten zeker niet werden opgenomen in de bestreden beslissing zelf. Deze erkenningsweigering zou ook het Unierecht op onredelijke wijze schenden.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel van het enige middel: een schending van het legaliteitsbeginsel, in het bijzonder de schending van artikel 88 Structuurdecreet, in samenhang met de bepalingen uit het verdrag inzake de erkenning van diploma's betreffende het hoger onderwijs in de Europese Regio, gedaan te Lissabon op 11 april 1997.

De verzoekende partij stelt dat, gelet op de ratificatie door Bosnië en Herzegovina in 2004, artikel 88 Structuurdecreet van toepassing is op haar verzoek tot erkenning. Uit die bepaling volgt dat het Verdrag inzake de erkenning van diploma's betreffende het hoger onderwijs in de Europese Regio, te Lissabon op 11 april 1997 (hierna het Verdrag of Lissabonconventie) meegenomen wordt in de beoordeling.

De verzoekende partij stelt dat op basis van de basisbeginselen uit het Verdrag inzake de erkenning van diploma's betreffende het hoger onderwijs in de Europese Regio, gedaan te Lissabon op 11 april 1997 (hierna het Verdrag of Lissabonconventie) de erkenning enkel geweigerd kan worden indien er 'substantiële verschillen' bestaan tussen enerzijds het diploma waarvan erkenning gevraagd wordt en anderzijds de corresponderende binnenlandse graad. Uit het voorgaande leidt de verzoekende partij af dat de bewijslast betreffende het bestaan van de substantiële verschillen bij de verwerende partij ligt.

De verzoekende partij werpt op dat de enige rechtsgrond voor de weigering voortvloeit uit de criteria in het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 1992 over de voorwaarden en procedures voor de erkenning van volledige gelijkwaardigheid (hierna het Besluit). Uit het feit dat dit Besluit niet werd aangepast sinds de inwerkingtreding van het voormelde Verdrag leidt de verzoekende partij af dat het geen juiste rechtsgrond zou zijn voor de bestreden beslissing.

De verzoekende partij meent, onder verwijzing naar de rechtspraak van de Raad, dat de Vlaamse reglementaire beoordelingscriteria voor de gelijkwaardigheid van diploma's uit het hoger onderwijs niet uitsluiten dat er rekening werd gehouden met elementen, die buiten de draagwijdte van de 'substantiële verschillen' zoals bedoeld in het voormelde Verdrag, vallen. Zo merkt de verzoekende partij eveneens op dat een verdragsconforme beoordeling van de diploma's impliceert dat een absolute of volledige gelijkwaardigheid tussen twee diploma's niet langer het uitgangspunt voor erkenning is, maar dat het zwaartepunt moet liggen bij het onderzoek naar 'substantiële verschillen'.

De verwerende partij stelt dat met betrekking tot de correcte juridische grondslag voor de beslissing terecht en duidelijk verwezen wordt naar het voormelde Verdrag en het Besluit. De verwerende partij stelt eveneens dat er wel degelijk een substantieel verschil is en dat de

weigering van gelijkwaardigheid voldoet aan de decretale, reglementaire en verdragsrechtelijke vereisten.

Tweede onderdeel van het enige middel: de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht

Uit het vervolg van de toelichting blijkt dat de verzoekende partij voorgaande decretale, reglementaire en verdragsrechtelijke bewijslast aangaande de gelijkwaardigheid verder preciseert aan de hand van algemene rechtsbeginselen, al dan niet wettelijk verankerd. Op basis van voorgaande bijzondere rechtvaardigingsplicht stelt de verzoekende partij dat er thans geen feiten en juridische argumenten door de verwerende partij aangevoerd worden die de beslissing kunnen rechtvaardigen. Samenvattend stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij niet zorgvuldig heeft gehandeld doordat er geen grondig en allesomvattend onderzoek werd gevoerd naar de substantiële verschillen tussen beide diploma's en er geen rekening gehouden werd met alle relevante belangen. Daardoor zijn de motieven in de bestreden beslissing volgens de verzoekende partij niet afdoende en is de beslissing kennelijk onredelijk. De verzoekende partij geeft daarvoor volgende argumenten.

Ten eerste stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet de fundamentele feitelijke en juridische overwegingen bevat die noodzakelijk zijn om de beslissing te dragen. De beslissing verantwoordt zelf onvoldoende waarom er geen gelijkwaardigheid is en waaruit het substantiële verschil tussen diploma's dus zou bestaan. De verzoekende partij stelt dat onder vier cumulatieve voorwaarden een beslissing kan verantwoord worden door te verwijzen naar stukken, voor zover die stukken ter kennis gebracht werden, afdoende gemotiveerd zijn, bijgetreden worden en niet tegenstrijdig zijn. De verzoekende partij stelt dat dit in casu niet het geval is.

Zo werden volgens de verzoekende partij de negatieve adviezen niet ten laatste bij de kennisgeving van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij meegedeeld. De verzoekende partij stelt daarnaast dat de beslissing in casu niet duidelijk de auteur van de adviezen aanduidt en dat de inhoud van de twee adviezen haar niet bekend is. Voorts stelt de verzoekende partij dat in de beslissing verwezen wordt naar de 'onvoldoende' resultaten van de proeven aan de ..... en ..... zonder dat ze aan de verzoekende partij bekend zijn en zonder enige verantwoording met betrekking tot de tekortkomingen bij deze proeven.

De verwerende partij stelt daarentegen dat uit het feit dat de theoretische en praktische proeven afgelegd heeft aan de ..... en de ..... en uit het feit dat dit de enige Vlaamse universiteiten zijn die een tandartsenopleiding organiseren, gemakkelijk af te leiden valt dat dit de betrokken adviserende universitaire instellingen zijn. Dit werd trouwens herhaaldelijk telefonisch en via mail gecommuniceerd. De verwerende partij stelt voorts dat op verzoek de uitgebrachte adviezen ingekeken kunnen worden op basis van openbaarheid van bestuur. De verwerende partij stelt voorts dat de resultaten door de betrokken faculteiten wel degelijk met de verzoekende partij werden besproken.

De verzoekende partij betwist overigens de rechtmatigheid van de proeven daar er geen enkele juridische grond voor zou bestaan, en in subsidiaire orde, daar er geen enkele verwijzing naar zulke rechtsgrond voorhanden is in de beslissing. De verzoekende partij stelt daarbij dat het criterium niet 'onvoldoende resultaten op examens van Belgische universiteiten' is, maar echter wel substantiële (namelijk geen gewone) verschillen. De verzoekende partij stelt ook dat een examen slechts een momentopname is en dus geen correct beeld geeft van de "substantiële verschillen" tussen de diploma's. Zij merkt verder op dat proeven enkel de verschillen in examineren en voorbereiding detecteren.

De verwerende partij stelt daarentegen dat uit het Besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1992 blijkt dat het niveau van de opleiding een relevant criterium is om de gelijkwaardigheid te beoordelen. Om zich daarover te laten adviseren, doet de bevoegde instantie, in casu de verwerende partij, een beroep op expertise van universiteiten. De verwerende partij stelt dat de wijze waarop dit advies over de gelijkwaardigheid door de universiteiten tot stand komt, niet geregeld is, maar dat dit adviserend onderzoek alleszins de vorm kan aannemen van een interview, examen, etc. De verzoekende partij stelt verder dat

uit de bestreden beslissing niet afgeleid kan worden hoe de verwerende partij is omgegaan met de resultaten en de adviezen.

Verder stelt de verzoekende partij dat er geen rekening gehouden werd met de overtuigingsstukken met betrekking tot de Bosnische (drie jaar) en de Nederlandse (drie jaar) beroepservaring. Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij de aangebrachte overtuigingsstukken niet in rekening genomen en dus is er sprake van een onzorgvuldige beoordeling en afweging in dit dossier.

De verwerende partij stelt echter dat de verzoekende partij ondanks haar aangevoerde beroepservaring niet in staat is om de theoretische en praktische proeven, die als doel hebben om te oordelen over de gelijkwaardigheid, met succes af te leggen.

Vervolgens stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de recente beslissingen in Tsjechië en Nederland over de gelijkwaardigheid van het Bosnische diploma.

De verwerende partij merkt op dat de Dienst Uitvoering Onderwijs in Groningen het Bosnisch diploma van de verzoekende partij niet gelijkwaardig heeft verklaard met het Nederlandse diploma "Master in de Tandheelkunde". De Universiteit van Brno heeft het Bosnisch diploma van de verzoekende partij weliswaar gelijkwaardig verklaard met een Tsjechisch diploma van het magisterstudieprogramma Tandgeneeskunde, maar de verwerende partij werpt op dat dat de Lissabon Erkenningsconventie niet inhoudt dat men erkenningen door andere ondertekenende partijen dient te aanvaarden en er is geen bilaterale overeenkomst terzake tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Tsjechische Republiek.

De verwerende partij stelt dat uit de theoretische en de praktische proeven, die door de Faculteiten Tandheelkunde van de Vlaamse universiteiten georganiseerd werden en die tot doel hebben het niveau te bepalen van de opleiding die de houder van een Bosnisch tandartsendiploma gevolgd heeft, de gelijkwaardigheid of de substantiële verschillen af te leiden. Op basis van de resultaten die de verzoekende partij behaalde tijdens de vier proeven die ze aflegde aan de ..... en de twee proeven die ze aflegde aan de ....., kan men volgens de verwerende partij afleiden dat het niveau van de Bosnische tandartsenopleiding zich veel lager situeert dan dat van de Vlaamse tandartsenopleidingen en dat er sprake is van een substantieel verschil.

Derde onderdeel van het enige middel: een schending van het unierecht

De verzoekende partij stelt dat de negatieve beslissing, nl. een weigering tot erkenning, strijdig is met het Unierecht, in het bijzonder de bepalingen inzake vrij verkeer en de federale loyaliteit. De beslissingen in Nederland en Tsjechië geven volgens verzoekende partij toegang tot de Europese dienstenmarkt. De verzoekende partij stelt bijgevolg dat zij toelating heeft om het beroep in Tsjechië uit te oefenen. De verzoekende partij stelt dat zij op basis van haar diploma in Nederland kan en mag werken. Zij wenst echter om persoonlijke redenen dat beroep niet in deze landen, maar in België uit te oefenen. Zij stelt dat het onredelijk is om te beletten dat zij het beroep in België kan uitoefenen, gelet op de EU-beginselen van vrij verkeer van diensten. Volgens de verzoekende partij had de verwerende partij rekening moeten houden met de erkenningen in deze twee lidstaten van de EU, daar de informatie haar bekend was en daar dit een onredelijke belemmering is van haar vrij dienstenverkeer.

De verwerende partij merkt op dat de toegang tot het beroep een federale bevoegdheid is waarover zij zich niet kan uitspreken. Ter informatie geeft de verwerende partij aan dat de Belgische autoriteiten weigerachtig staan tegen het Nederlandse systeem van "werken onder toezicht". De verzoekende partij betwist in de wederantwoordnota de redelijkheid van deze houding en stelt dat een post factum motivering ter verwerping van deze beroepservaring niet afdoende is.

5.1.2. Beoordeling van het middel

5.1.2.1. Beoordeling van het eerste onderdeel

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, verwijst de bestreden beslissing als rechtsgrond onder meer en uitdrukkelijk naar de Conventie van Lissabon. Dat de verwerende partij ook verwijst naar het niet gewijzigde besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1992 betekent geenszins, zoals de verzoekende partij voorhoudt, dat de verwerende partij haar negatieve beslissing niet gesteund zou hebben op substantiële verschillen tussen het door de verzoekende partij behaalde diploma en het Vlaams diploma van master in de tandheelkunde, zoals zij overigens zelf aangeeft in de bestreden beslissing. Het onderdeel is niet gegrond.

5.1.2.2. Beoordeling van het tweede onderdeel

Het komt de Raad niet toe om in de plaats van de verwerende partij te beslissen of het diploma van de verzoekende partij gelijkwaardig verklaard moet worden met het Vlaamse diploma van master in de tandheelkunde. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

Wat de kritiek van de verzoekende partij op de motieven van de bestreden beslissing betreft, stelt de Raad vast dat de verwerende partij op grond van de resultaten van de proeven die de verzoekende partij heeft afgelegd aan twee universiteiten tot de conclusie is gekomen dat er substantiële verschillen zijn tussen het door haar behaalde diploma en het Vlaams diploma van master in de tandheelkunde. Ter zitting is bevestigd dat de verwerende partij deze resultaten niet aan de verzoekende partij heeft meegedeeld en evenmin de eigenlijke adviezen, zo er al dergelijke adviezen werden gegeven. Aan de verplichting tot formele motivering kan voldaan worden door te verwijzen naar door anderen uitgebrachte adviezen en informatie, voor zover deze gegevens bij het eigenlijke besluit zijn gevoegd en het besluit zich aansluit bij deze gegevens en informatie. Dit is in dit geval niet gebeurd. Het onderdeel is gegrond.

5.1.2.3. Beoordeling van het derde onderdeel

In zoverre het onderdeel laat gelden dat de bestreden beslissing het Unierecht schendt doordat het geen gevolg geeft aan de beslissingen van de Tsjechische en Nederlandse autoriteiten is het kennelijk niet gegrond.

De verwerende partij diende de gelijkwaardigheid te beoordelen van een in Bosnië-Herzegovina, geen lidstaat van de Europese Unie, behaald diploma en het Vlaams diploma van master in de tandheelkunde. Op deze verhouding is het Unierecht als zodanig niet van toepassing.

Wat betreft de beslissingen van de Tsjechische en Nederlandse autoriteiten, en voor zover wat die laatste betreft er al sprake is van een erkenning van volledige gelijkwaardigheid, het Unierecht verplicht een lidstaat er niet toe om zonder meer dergelijke beslissingen in zijn eigen rechtsorde over te nemen zonder dat hij daarbij een eigen beoordeling van de aanvraag mag maken.

In zoverre het onderdeel aanvoert dat de bestreden beslissing de verzoekende partij belet toe te treden tot de arbeidsmarkt of anderszins haar beroep in België uit te oefenen is het onderdeel eveneens ongegrond. De toegang tot een bepaald beroep is een federale materie waarvoor de verwerende partij, orgaan van de Vlaamse Gemeenschap, niet bevoegd is.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond in de aangegeven mate.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 31 oktober 2012 wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 1 maart 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 januari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretaris,

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 7 februari 2013

Rolnr. 2013/002 - 7 februari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Naric-Vlaanderen
met zetel Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 7 februari 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 4 december 2012 waarbij het Iraanse diploma "ingénieur électricité de puissance" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master/Bachelor in de ingenieurswetenschappen".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2001 aan Islamic Azad University een diploma van "ingénieur électricité de puissance".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het Iraanse diploma van "ingénieur électricité de puissance" met het Vlaamse diploma van "Master/Bachelor in de ingenieurswetenschappen"

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 4 december 2012 werd definitief beslist dat het Iraanse diploma niet als volledig gelijkwaardig erkend kan worden.

De negatieve erkenningsbeslissing stelt dat op basis van de schriftelijk gemotiveerde adviezen van universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap het Iraanse diploma niet als volledig gelijkwaardig erkend wordt. De bestreden beslissing wordt gemotiveerd aan de hand van de criteria in het Besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1992:

- het gevolgde programma situeert zich duidelijk op een lager niveau qua omvang en qua diepgang voor de algemeen vormende opleidingsonderdelen zoals wiskunde, scheikunde, natuurkunde, digitale elektronica, telecommunicatie en elektromagnetisme; weinig of geen materiaalkunde of chemische technologie;
- de opleiding is meer toepassingsgericht en minder academisch georiënteerd dan de Vlaamse graad van Master/Bachelor in de ingenieurswetenschappen.

De beslissing werd bij gewoon schrijven van 4 december 2012 aan verzoekende partij

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 december 2012 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 4 december 2012.

De beroepstermijn van 30 kalenderdagen loopt af uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van Naric –Vlaanderen, in casu 5 januari 2013.

Het beroep van 21 december 2012 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermijn van 30 kalenderdagen.

Uit het verzoekschrift kan enigszins afgeleid worden dat de verzoekende partij zich voor de ondersteuning van zijn verzoekschrift, geformuleerd als “bezwaar tegen het besluit van NARIC”, op een uiterst summiere wijze beroept op grieven genomen uit een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, al dan niet verder gepreciseerd in het zorgvuldigheidsbeginsel en/of het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij de redelijkheid van de beslissing van Naric-Vlaanderen betwist. Daarvoor kunnen volgende aanwijzingen in het verzoekschrift gevonden worden.

De verzoekende partij merkt vooreerst op dat haar studieduur beduidend langer is dan de

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

Belgische bacheloropleidingen zodat het niet redelijk is om de gelijkwaardigheid te weigeren.

De verwerende partij stelt dat de studieduur mee wordt genomen in de beoordeling, maar dat het op zich niets zegt over het niveau.

Verzoekende partij stelt voorts dat de verwerende partij een verkeerd criterium hanteert bij de beoordeling van de gelijkwaardigheid van het Iraanse diploma. De verzoekende partij werpt op dat bij de beslissing geen rekening werd gehouden met het tijdstip waarop hij zijn studies (vijf jaar) afgerond heeft en met het feit dat hij al 11 jaar actief is in het vakgebied. De verzoekende partij merkt daarbij op dat door de aanpassing van de opleidingsprogramma's er in zijn dossier met een verkeerde vergelijkingsmaatstaf wordt gewerkt. De maatstaf zou er volgens de verzoekende partij toe leiden dat niemand met een diploma van jaren geleden nog de gelijkwaardigheid kan verkrijgen.

De verwerende partij stelt dat zij enkel gelijkwaardigheid kan verlenen met de huidige Vlaamse diploma's. Indien er echter substantiële verschillen zijn tussen in het verleden behaalde diploma's en het diploma waarvoor gelijkwaardigheid gevraagd wordt, kan zij geen gelijkwaardigheid verlenen louter en alleen omdat de cursussen of programma's van de studie doorheen de tijd veranderden. Met betrekking tot de werkervaring stelt de verwerende partij vast dat de adviserende instellingen deze niet relevant hebben geacht om de substantiële verschillen te compenseren.

De verzoekende partij werpt bovendien op dat Iranese studenten met dezelfde graad/titel toegelaten werden tot master en/of doctoraatsprogramma's van Belgische universiteiten. Daaruit leidt de verzoekende partij af dat zijn diploma aanvaard wordt door Belgische universiteiten als basis voor verdere technische opleiding. De verzoekende partij betwist bijgevolg de adviezen en stelt dat deze universiteit(en) niet om advies werden gevraagd.

De verwerende partij betwist dat Iraanse studenten vlotte toegang hebben tot het hoger onderwijs. Zij merkt op dat, zelfs indien instellingen uit het hoger onderwijs op grond van hun autonomie, Iraanse studenten zouden toelaten, dan impliceert dat geenszins dat verwerende partij deze toelating moet interpreteren als een impliciete erkenning van de gelijkwaardigheid. Bovendien wijst de verwerende partij erop dat de twee adviserende Vlaamse universiteiten die de opleiding ingenieurswetenschappen aanbieden, een negatief advies gaven, zelfs voor de graad van bachelor.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel of het door een verzoekende partij voorgelegde diploma gelijkwaardig is met een of meer Vlaamse diploma's in de plaats te stellen van de verwerende partij. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing van NARIC op regelmatige wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. Meer bepaald kan de Raad nagaan, zo een verzoekende partij daarover een klacht formuleert, of de beslissing van NARIC dat de nagestreefde gelijkwaardigheid niet erkend wordt, steunt op in feite aanvaardbare en in rechte verantwoorde motieven.

De eerste grief, namelijk dat de studieduur van de verzoekende partij langer was dan de studieduur van het Vlaamse diploma waarvan zij de gelijkwaardigheid nastreeft, is niet gegrond. Het enkele feit dat een bepaalde studie langer duurt dan een andere, vergelijkbaar geachte, studie, zegt inderdaad nagenoeg niets over de inhoudelijke gelijkenis, laat staan evenwaardigheid, van beide studies.

De tweede grief, namelijk dat het standpunt van de verwerende partij het nagenoeg onmogelijk maakt om de gelijkwaardigheid te verkrijgen als het diploma dat een verzoekende partij voorlegt geruime tijd geleden behaald werd, is evenmin gegrond. Bij het onderzoek van gelijkwaardigheid gaat het nu eenmaal en vooral om de vergelijking tussen het destijds gevolgde curriculum en het huidige curriculum dat leidt tot het diploma waarvan de gelijkwaardigheid wordt beoogd. Het is juist dat een groot tijdsverloop tussen beide opleidingen het risico dat de gelijkwaardigheid niet erkend wordt, vergroot, maar dat kan in belangrijke mate worden opgevangen door bijkomende opleidingen en werkervaringen

van de aanvrager na het behalen van zijn diploma.

De verzoekende partij stelt weliswaar dat zij al elf jaar actief is in het vakgebied, maar zij brengt geen kritiek uit op de motieven van de door NARIC om advies verzochte instellingen die deze werkervaring onvoldoende vonden om de tekorten in de opleiding te compenseren.

De derde grief, dat Iranese studenten met een soortgelijk diploma als de verzoekende partij door onderwijsinstellingen toegelaten werden tot master of doctoraatsprogramma's is ook niet gegrond. Een onderwijsinstelling heeft een autonome bevoegdheid om personen die daarom verzoeken op grond van door hen voorgelegde diploma's al dan niet toe te laten om zich in te schrijven voor bepaalde opleidingen, maar hun oordeel bindt noch andere onderwijsinstellingen, noch, wat voor deze zaak relevant is, NARIC.

Tenslotte klaagt de verzoekende partij er in een vierde grief over dat NARIC niet uit eigen beweging onderzocht heeft of de verzoekende partij in aanmerking kwam voor het verkrijgen van de gelijkwaardigheid met een ander diploma. Het is aan de verzoekende partij om aan te geven met welk diploma of diploma's zij een gelijkwaardigheid wenst te verkrijgen. Er is geen wettelijke regel of algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat NARIC verplicht om uit eigen beweging te onderzoeken of een verzoekende partij mogelijk in aanmerking komt voor het verkrijgen van een gelijkwaardigheid van een ander diploma dan dat wat de verzoekende partij zelf heeft vermeld. De grief is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 4 december 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 februari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/005 - 7 februari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Naric-Vlaanderen
met zetel Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 7 februari 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 4 december 2012 waarbij haar Iraanse diploma "bachelor's degree nursing" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Bachelor in de verpleegkunde".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde op 15 september 2000 aan Isfahan University of Medical Sciences & Health Care services haar diploma "bachelor's degree nursing".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "bachelor's degree nursing" met het Vlaams diploma van "Bachelor in de verpleegkunde"

3.2.. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op 4 december 2012 werd beslist dat het Iraanse diploma niet als volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van "Bachelor in de verpleegkunde" wordt erkend.

De weigeringsbeslissing steunt op de criteria in het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 1997:

- het buitenlandse curriculum verschilt qua studieomvang van de Vlaamse opleiding. De opleiding voldoet niet aan de Europese richtlijn en de Vlaamse normen van 2300 uur klinisch onderwijs. De Iraanse klinische opleiding bestaat uit 2160 uur;
- uit de inhouden van de vakken kan niet worden besloten dat verzorging van bejaarden en geriatrie aan bod komen conform de Europese richtlijnen voor het studieprogramma voor de 'opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger';
- uit het klinisch onderwijs kan niet worden besloten dat de 7 domeinen van de verpleegkunde (o.a. bejaardenzorg en geriatrie) aan bod kwamen conform de Europese richtlijnen voor het studieprogramma voor de 'opleiding tot verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger';
- het ontbreken van een bachelorscriptie, hetgeen een essentieel opleidingsonderdeel is bij de Vlaamse opleiding 'bachelor in de verpleegkunde' aan de adviserende hogescholen.

De beslissing werd bij gewoon schrijven van 4 december 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 december 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15° bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervalttermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 december 2012 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 4 december 2012.

De beroepstermijn van 30 kalenderdagen loopt af uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van Naric –Vlaanderen, in casu 5 januari 2013.

Het beroep van 27 december 2012 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend aangetekend schrijven betreft een verzoek aan de Raad tot heroverweging van de negatieve beslissing van Naric-Vlaanderen inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Op grond van artikel II.15° bis, i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over erkenningsbeslissingen. De Raad heeft echter niet de bevoegdheid om erkenningsbeslissingen te “heroverwegen” en diploma’s als volledig gelijkwaardig te erkennen. Deze bevoegdheid komt uitsluitend toe aan de verwerende partij.

Artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet vereist dat in een verzoekschrift minstens een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren. Voor zover de verzoekende partij met het aangetekende schrijven een beroep wenst in te stellen bij de Raad, dient zij daarbij middelen uiteen te zetten zodat enerzijds de verwerende partij in het kader van haar rechten van verdediging, en anderzijds de Raad kunnen achterhalen welke juridische bezwaren precies tegen de bestreden beslissing worden ingebracht.

Uit het aangetekend schrijven blijkt dat de verzoekende partij ter ondersteuning van een beroep bij de Raad op zeer summiere wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel inroept tegen de beslissing. Dit kan afgeleid worden uit de bewoordingen: “Wat hier ook van zij, ik meen dat het niveau en de studieomvang van mijn buitenlands curriculum tenminste gelijk is aan het niveau en studieomvang van de Vlaamse graad van “Bachelor in de verpleegkunde”.

Het verzoekschrift voldoet zo op een minimale wijze aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma’s

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het niveau en de studieomvang van haar buitenlandse curriculum tenminste gelijk is aan het niveau en de studieomvang van de Vlaamse graad van "Bachelor in de verpleegkunde". De verzoekende partij stelt dat in dat geval haar diploma als gelijkwaardig erkend moet worden.

Verzoekende partij verwijst daarvoor naar een certificaat van The Commission on Graduates of Foreign Nursing Schools (hierna CGFNS). CGFNS is volgens de verzoekende partij een gespecialiseerde organisatie die diploma's en certificaten van verplegend personeel onderzoekt om ervoor te zorgen dat enkel gekwalificeerde mensen aan de slag kunnen. De verzoekende partij merkt op dat deze organisatie haar diploma's en/of certificaten onderzocht heeft en dat deze daarbij tot de conclusie is gekomen dat verzoekende partij voldoet aan internationale standaarden inzake verpleegkunde.

Verwerende partij stelt dat zij de erkenning door CGFNS niet betwist. De verwerende partij merkt wel op dat het voorleggen van een dergelijke internationale erkenning haar niet verplicht om de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "Bachelor in de verpleegkunde" te erkennen. Zij merkt op dat zij autonoom oordeelt of er al dan niet sprake is van een substantieel verschil in toepassing van de Lissabon Erkenningsconventie. De verwerende partij stelt dat er op grond van de aangehaalde motieven in de beslissing wel degelijk sprake is van een substantieel verschil. De verwerende partij merkt op dat de motieven ook niet door de verzoekende partij weerlegd worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel of het door een verzoekende partij voorgelegde diploma gelijkwaardig is met een of meer Vlaamse diploma's in de plaats te stellen van dat van verwerende partij. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing van NARIC op regelmatige wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. Meer bepaald kan de Raad nagaan, zo een verzoekende partij daarover een klacht formuleert, of de beslissing van NARIC dat de nagestreefde gelijkwaardigheid niet erkend wordt, steunt op in feite aanvaardbare en in rechte verantwoorde motieven.

De verzoekende partij stelt op de eerste plaats dat het niveau en de studieomvang van de door haar gevolgde opleiding tenminste gelijk is aan het niveau en de studieomvang van de Vlaamse graad van "Bachelor in de verpleegkunde". Zij verwijst daarvoor naar een certificaat van The Commission on Graduates of Foreign Nursing Schools (hierna CGFNS). CGFNS is volgens de verzoekende partij een gespecialiseerde organisatie die diploma's en certificaten van verplegend personeel onderzoekt om ervoor te zorgen dat enkel gekwalificeerde mensen aan de slag kunnen.

Uit de stukken die de verzoekende partij bijbrengt kan worden opgemaakt dat de CGFNS een adviesorgaan is van de overheid van de Verenigde Staten van Amerika. Uit de vaststelling dat het advies van de CGFNS mogelijk aantoont dat het door de verzoekende partij behaalde diploma gelijkwaardig is met vergelijkbare Amerikaanse diploma's, volgt geenszins, zoals NARIC terecht betoogt, dat haar diploma daarom ook gelijkwaardig is met de Vlaamse graad van "Bachelor in de verpleegkunde". De verzoekende partij geeft ook geen enkele informatie over haar beroepsactiviteiten in de Verenigde Staten van Amerika, die mogelijk een compensatie kunnen bieden voor de tekorten in haar opleiding, zowel wat studieduur als inhoud betreft.

De verzoekende partij toont geenszins aan dat de negatieve adviezen van de door NARIC geraadpleegde onderwijsinstellingen, adviezen die NARIC tot de hare gemaakt heeft, feitelijk

onjuist zouden zijn.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 4 december 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 februari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/009 - 7 februari 2013

Inzake .....
wonende te ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Naric-Vlaanderen
met zetel Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 7 februari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 5 december 2012 waarbij het "getuigschrift hoger beroepsonderwijs van de voltijdse studierichting monumentale vormgeving" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "bachelor in de beeldende kunst, vrije kunsten".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 1988 aan de Rijkshogeschool Maastricht, afdeling academie beeldende kunsten een getuigschrift hoger beroepsonderwijs van de voltijdse studierichting monumentale vormgeving.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "getuigschrift hoger beroepsonderwijs van de voltijdse studierichting monumentale vormgeving" met het Vlaams diploma van "bachelor in de beeldende kunsten".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 5 december 2012 werd definitief beslist dat het Nederlandse diploma niet als volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van bachelor in de beeldende kunsten wordt verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat "op basis van de schriftelijk gemotiveerde adviezen van de geconsulteerde hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap het Nederlands diploma niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van 'Bachelor in de beeldende kunst, vrije kunsten'. Deze negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in toepassing van de Lissabon Erkenningsconventie, sectie VI, artikel VI, met in achtneming van de criteria bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 1997:

- het buitenlands curriculum verschilt qua inhoud van de Vlaamse opleiding. Het academisch

niveau van de huidige Vlaamse bachelor in de beeldende kunsten wordt niet gehaald. Ook de component 'kritische reflectie' door werk en theorie ontbreekt. De Nederlandse opleiding is meer praktijkgericht.

- de eventuele kunstenaarscarrière wordt niet gedocumenteerd.”.

De beslissing werd bij gewoon schrijven van 5 december 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 januari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervalttermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 januari 2013 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 5 december 2012.

De beroepstermijn van 30 kalenderdagen loopt af uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van Naric –Vlaanderen , in casu 6 januari 2013.

Het beroep van 4 januari 2013 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermijn van 30 kalenderdagen.

Het verzoekschrift geeft op een zeer summiere wijze aan dat de verzoekende partij niet akkoord gaat met de beslissing van Naric-Vlaanderen:

“Hierbij ga ik in beroep tegen uw beslissing mij nederlandse diploma niet gelijk te stellen met de Vlaamse graad 'Bachelor in de beeldende kunst, Vrije Kunsten'. Ik ga niet akkoord met deze beslissing, hetgeen ik in een gesprek nader wil toelichten”.

De verwerende partij stelt dat zij, gelet op de summiere inhoud van het verzoekschrift, moeilijk kan reageren op eventuele grieven van de verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld en dat er geen enkele grief wordt geformuleerd ten aanzien van de erkenningsbeslissing. Het is op basis van het aangetekende schrijven voor de verwerende partij, noch voor de Raad voldoende duidelijk welke juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing inbrengt. Het verzoekschrift bevat immers geen minimale uiteenzetting van de bezwaren zoals nochtans opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet. De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (Parl. St. VI. Parl.

2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

“Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”.

Het verzoekschrift voldoet bij gebrek aan enig middel tot nietigverklaring niet aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

De verzoekende partij voert weliswaar in de nota van wederantwoord meer concrete grieven aan. Dit is evenwel laattijdig omdat niet valt in te zien waarom deze grieven niet eerder in het verzoekschrift konden opgenomen worden.

Het beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 februari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/014 - 7 februari 2013

Inzake .....
wonende te ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15,
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 7 februari 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en het schrijven van verwerende partij d.d. 24 januari 2013 waaruit blijkt dat de beslissing wordt ingetrokken.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 20 december 2012 waarbij het diploma "kwalificatie staatshuishoudkundige-manager" als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Bachelor", maar niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master of Science in de toegepaste economische wetenschappen".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2009 aan de Byelorussian State Agrarian Technical University het diploma "kwalificatie staatshuishoudkundige-manager".

Het beroep betreft de beslissing waarbij het diploma "kwalificatie staatshuishoudkundige-manager" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master of Science in de toegepaste economische wetenschappen".

3.2. Bij aangetekend schrijven van 18 januari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp

De beslissing van 20 december 2012 waarbij het diploma "kwalificatie staatshuishoudkundige-manager" als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Bachelor", maar niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master of Science in de toegepaste economische wetenschappen", werd op 24 januari 2013 ingetrokken zodat het beroep geen voorwerp meer heeft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 februari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniel Cuypers

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 22 februari 2013

Rolnr. 2013/022 - 22 februari 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van

Naric-Vlaanderen
met zetel Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 22 februari 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 11 januari 2013 waarbij "Bachelor of Arts major Theology" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Bachelor in de godgeleerdheid en de godsdienstwetenschappen".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 1983 aan het Columbia Union College, thans Washington Adventist University, een "Bachelor of Arts, major Theology". Daarnaast behaalde zij in 2005 een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid aan het CVO. De verzoekende partij geeft ondertussen al 12 jaar les Engels. De verzoekende partij wenst erkend te worden als leraar Engels.

De verwerende partij heeft blijkbaar, op grond van het voorgelegde diploma "Bachelor of Arts, major Theology", de aanvraag geïnterpreteerd als een aanvraag tot gelijkwaardigheid van dit diploma met het Vlaams diploma van "Bachelor in de godgeleerdheid en de godsdienstwetenschappen".

Het beroep is gericht tegen de beslissing om de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Bachelor of Arts, major Theology" met het Vlaams diploma van "Bachelor in de godgeleerdheid en de godsdienstwetenschappen" te erkennen.

3.2. Bij beslissing van NARIC-Vlaanderen op datum van 11 januari 2013 werd definitief beslist dat het Amerikaanse diploma "Bachelor of Arts major Theology" niet als gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van Bachelor in de godgeleerdheid en de godsdienstwetenschappen erkend kon worden.

De negatieve beslissing wordt op basis van de schriftelijk gemotiveerde adviezen van de geconsulteerde universiteiten gemotiveerd aan de hand van de criteria in het Besluit van de

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

Vlaamse regering d.d. 14 oktober 1992:

- De opleiding is grotendeels gevolgd aan een opleidingscentrum der Zevendedagse adventisten in Nederland en verschilt qua inhoud en methode zeer grondig van de Vlaamse Bachelor in de godgeleerdheid en de godsdienstwetenschappen.
- Er ontbreken essentiële opleidingsonderdelen zoals ethiek, wereldgodsdiensten en interreligieuze dialoog. De systematische theologie is erg beperkt aanwezig.
- Het niveau van de opleiding is voor een deel academisch maar bevat voor een deel algemene elementen. Deze bevinden zich in Vlaanderen eerder op het niveau van het secundair onderwijs.

Deze beslissing werd via een schrijven van 11 januari 2013 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 februari 2013 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervalttermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 februari 2013 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 11 januari 2013.

De beroepstermijn van 30 kalenderdagen loopt af uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van Naric–Vlaanderen , in casu 12 februari 2013.

Het beroep van 6 februari 2013 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepsschrift betreft een betwisting over een beslissing inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs, beslissing genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen. De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermijn van 30 kalenderdagen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het kennelijk onredelijk is om haar de gelijkwaardigheid met een Vlaamse graad te weigeren.

De verwerende partij stelt op algemene wijze dat de verzoekende partij op geen enkele wijze de motivering van de beslissing weerlegd heeft, waarna zij ingaat op de specifieke grieven.

Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij in een eerste grief stelt dat de verwerende partij verkeerdelijk een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van Bachelor in de godgeleerdheid en de godsdienstwetenschappen heeft onderzocht terwijl zij echter de gelijkwaardigheid met een Vlaamse graad inzake lerarenopleiding, in het bijzonder voor Engels, beoogt.

Verzoekende partij stelt in een tweede grief dat zij de Vlaamse lerarenopleiding aan het CVO met succes heeft afgerond (getuigschrift van pedagogische bekwaamheid 2005). Volgens de verzoekende partij werd aan het einde van haar opleiding vastgesteld dat zij niet specifiek voor leraar Engels gestudeerd heeft, maar desalniettemin mocht zij wel een practicum Engels geven op een secundaire school in Voeren. De verzoekende partij stelt dat zij o.a. op basis daarvan haar opleiding met goed gevolg mocht afsluiten.

De verwerende partij werpt op dat de toelating tot een GPB (getuigschrift pedagogische bekwaamheid aan CVO)-opleiding enkel vereist dat iemand over een diploma secundair onderwijs of daarmee gelijkwaardig beschikt.

Verzoekende partij werpt in een derde grief op dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar opleiding aan en haar diploma van de Washington Adventist University (Verenigde Staten van Amerika), waarbij ze nogmaals wijst op het erkende karakter van de onderwijsinstelling. Deze opleiding was volgens de verzoekende partij voor 98% in het Engels. Daarnaast merkt de verzoekende partij op dat zij alvorens zij kon afstuderen aan deze universiteit een "English Proficiency" test met succes heeft afgelegd.

De verwerende partij stelt dat er oorspronkelijk geen bewijs van de erkenning van de instelling waar het diploma behaald werd, voorhanden was, maar dat dit geen rol heeft gespeeld bij de uiteindelijke gelijkwaardigheidsbeslissing. De verwerende partij stelt voorts dat zij niet inziet waarom de kennis van het Engels relevant zou zijn voor haar gelijkwaardigheidsonderzoek. Zij stelt voorts dat de kennis van het Engels nergens vermeld wordt in de motivering van haar beslissing.

In een vierde grief werpt de verzoekende partij op dat zij in Nederland in 2001 de toelating heeft gekregen om de titel "baccalaurus" (bc.) te voeren. Bovendien stelt de verzoekende partij dat haar diploma "Bachelor of Arts" in Duitsland werd goedgekeurd met het oog op het volgen van een master "Heilpädagogik".

De verwerende partij stelt dat het de autonomie van een instelling is om een student al dan niet tot een opleiding toe te laten. Zij stelt dat zij niet gebonden is door het feit dat de verzoekende partij toelating heeft gekregen om een Master "Heilpädagogik" aan een Duitse universiteit te volgen.

In een vijfde grief stelt de verzoekende partij dat geen rekening werd gehouden met haar twaalf jaar lange ervaring als leraar Engels, en af en toe Duits. De verzoekende partij stelt dat zij vorig schooljaar tot ieders genoegen alle examenklassen Engels onder haar hoede had.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De eerste grief, namelijk dat de verwerende partij ten onrechte een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van Bachelor in de godgeleerdheid en de godsdienstwetenschappen heeft onderzocht terwijl de verzoekende partij echter de gelijkwaardigheid met een Vlaamse graad inzake lerarenopleiding, in het bijzonder voor Engels, beoogde, is gegrond.

De verzoekende partij heeft zelf verzocht om, onder meer op grond van het diploma "Bachelor of Arts major Theology", maar ook op grond van andere documenten, erkend te worden als leraar Engels.

De verwerende partij had het voorwerp van de aanvraag, zoals geformuleerd, kunnen interpreteren als een aanvraag die niet tot haar bevoegdheid behoort. Zij heeft er de voorkeur aan gegeven de aanvraag wel te interpreteren als strekkende tot het verkrijgen van een gelijkwaardigheid van een Vlaams diploma, maar dan had zij, rekening houdend met de specifieke vraag van de verzoekende partij, moeten begrijpen dat de graad waarmee gelijkwaardigheid verlangd werd, er een was met een finaliteit en een niveau dat de verzoekende partij in staat stelde Engels te doceren aan een middelbare school. Nu de verwerende partij eenmaal gekozen heeft voor een interpretatie van het voorwerp van de vraag dat wel tot haar bevoegdheid behoorde, had zij, als zij de vraag niet duidelijk genoeg vond, de verzoekende partij kunnen vragen de Vlaamse graad waarmee gelijkwaardigheid werd nagestreefd, te preciseren, maar ook dat heeft zij niet gedaan.

Nu zij de aanvraag onderzocht heeft op basis van een door haar in ieder geval verkeerd begrepen voorwerp, kan de bestreden beslissing niet in stand blijven.

Het komt de verwerende partij toe, eventueel nadat zij aan de verzoekende partij gevraagd heeft te preciseren met welk specifiek Vlaams diploma zij de gelijkwaardigheid nastreeft, een nieuwe en dienovereenkomstig gemotiveerde beslissing te nemen.

Daar de eerste grief gegrond is, dienen de andere grieven, die niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, niet onderzocht te worden.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 11 januari 2013 wordt vernietigd.

De verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen, rekening houdend met de in het besluit aangegeven redenen, uiterlijk op 19 april 2013.

De verwerende partij wordt verzocht haar nieuwe beslissing aan de Raad mee te delen.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 februari 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Bertel De Groote

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 13 maart 2013

Rolnr. 2013/033 - 13 maart 2013

Inzake .....
wonende ....., ...

hebbende als raadsman .....
kantoor houdende ....., ...
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de e-mail van verwerende partij dd. 28 februari 2013 en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 23 januari 2013 waarbij het Oekraïens diploma "kwalificatie van specialist filoloog, docent Franse taal en literatuur, Engelse taal, vertaler-tolk" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de taal en letterkunde".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 1995 aan de Universiteit van Kharkiv het diploma "kwalificatie van specialist filoloog, docent Franse taal en literatuur, Engelse taal, vertaler-tolk"

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "kwalificatie van specialist filoloog, docent Franse taal en literatuur, Engelse taal, vertaler-tolk" met het Vlaams diploma van "Master in de taal en letterkunde".

3.2. Bij beslissing van 23 januari 2013 werd beslist dat het Oekraïens diploma "kwalificatie van specialist filoloog, docent Franse taal en literatuur, Engelse taal, vertaler-tolk" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de taal en letterkunde".

De erkenningsbeslissing stelde dat de negatieve beslissing gebaseerd is op een substantieel verschil in toepassing van de Lissabon Erkenningsconventie, sectie VI, artikel VI, 1 met inachtneming van de criteria bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 14/10/1992. In de beslissing werd aangegeven dat de inhoud van het buitenlandse curriculum niet overeenkomt met de Vlaamse opleiding taal en letterkunde. De algemene vakken zijn meer gericht naar een opleiding vertaler-tolk. Ook de cursussen die taalkundige kennis bijbrengen zijn meer gelinkt naar een vertaalopleiding. Tevens blijkt dat alle vakken in het Oekraïens zijn gedoceerd in tegenstelling tot de algemeen geldende norm in het Vlaams onderwijs, waarbij ook wordt gedoceerd in de doeltaal (hier de taal Frans). Tenslotte voldoet ook het eindwerk niet aan de eisen van een masterproef in de taal en letterkunde. De scriptie is in het Oekraïens en niet in de doeltaal Frans en het lijkt eerder een soort literatuurstudie dan een

onderzoek.

3.3. De beslissing werd per schrijven van 23 januari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp

De beslissing van 23 januari 2013 waarbij het Oekraïens diploma "kwalificatie van specialist filoloog, docent Franse taal en literatuur, Engelse taal, vertaler-tolk" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de taal en letterkunde", werd op 28 februari 2013 ingetrokken zodat het beroep geen voorwerp meer heeft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 13 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 26 maart 2013

Rolnr. 2013/016 - 26 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel Koning Albert II laan 15, 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 26 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van waarbij "Magister en arquitectura de alojamientos turisticos" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master of science in de architectuur", behouden blijft.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2010 aan Pontificia Universidad Católica Madre y Maestra (PUCMM) het masterdiploma "Magister en arquitectura de alojamientos turisticos". In 1991 heeft zij in de Verenigde Staten van Amerika een diploma "bachelor of Fine Arts" behaald. Voor laatstgenoemd diploma heeft de verwerende partij op 13 september 2006 gelijkwaardigheid met de graad van "gegradueerde in interieurvormgeving" verleend. Het verzoek tot heroverweging naar gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "Architect" werd op 10 november 2006 afgewezen.

Het huidig beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Magister en arquitectura de alojamientos turisticos" met het Vlaams diploma van "Master of science in de architectuur".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 20 december 2012 werd definitief beslist dat het diploma "Magister en arquitectura de alojamientos turisticos" niet als volledig gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van "Master of science in de architectuur" erkend wordt.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat op basis van de schriftelijk gemotiveerde adviezen van de geconsulteerde hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap het diploma uit de Dominicaanse Republiek "Magister en arquitectura de alojamientos turisticos" niet als volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van "Master of science in de architectuur" erkend wordt. Deze negatieve beslissing wordt als volgt gemotiveerd aan de hand van de criteria bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 1997:

- het niveau van de buitenlandse opleiding is een universitaire opleiding maar is meer professioneel gericht. Er is ook geen diploma van een voorafgaande bacheloropleiding in de

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

architectuur vereist als toelatingsvoorwaarde;

- uit de voorgelegde programmaoverzichten kunnen niveau en inhoud van de opleidingsonderdelen moeilijk worden afgeleid. Wel kan worden vastgesteld dat een groot aantal essentiële opleidingsonderdelen voor de vorming van een Master of science in de architectuur ontbreken zoals: bouwfysica, stabiliteit, constructie, berekening en ontwerpen van draagconstructies en technische uitrustingen. Het masterprogramma is meer gespecialiseerd in toeristische architectuur. De ontbrekende vakken komen ook niet voor in het USA-studieprogramma van de "Bachelor of Fine Arts". Zoals werd meegedeeld is het USA-diploma meer gericht op "architectural design";
- het eindwerk voldoet niet aan de Vlaamse meesterproef van de opleiding architectuur door zijn professionele gerichtheid zoals architectuurtechnieken, model-making en management.

De beslissing werd bij gewoon schrijven van 20 december 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij een schrijven waarvoor er thans geen poststempel meer voorhanden is, diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad door middel van een schrijven van onbekende datum tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 20 december 2012.

De beroepstermijn van 30 kalenderdagen loopt af uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van Naric –Vlaanderen , in casu 21 januari 2013.

Het schrijven van verzoekende partij aan de Raad werd door de (interne) postbedeling op een verkeerde dienst/locatie afgeleverd. De Raad neemt in casu aan dat de verkeerde zending/aflevering in de hand werd gewerkt door de informatie in de vermelding van de beroepsmodaliteiten in de beslissing van de verwerende partij.

De verwerende partij vermeldt als zetel (adres) van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen Hendrik Consciencegebouw 7C, Koning Albert II-laan 15, 1210 Brussel. Het schrijven van de verzoekende partij vermeldt op de eerste bladzijde dezelfde adresgegevens, die door de verzoekende partij waarschijnlijk te goeder trouw werden overgenomen. De Raad neemt op basis van de feiten (nl. aflevering op 7C), die niet overtuigend tegengesproken kunnen worden, aan dat diezelfde adresgegevens op de enveloppe werden geschreven.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004 inzake sommige werkingsregelen betreffende de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen bevoegd voor het hoger onderwijs bepaalt in artikel 1 echter dat de zetel van de Raad gevestigd is in het Hendrik Consciencegebouw, Koning Albert II-laan 15, 1210 Brussel. Bijgevolg verwijst de reglementair vastgestelde zetel geenszins naar een interne locatie (in casu verkeerdelijk 7C) van de Raad en zijn diensten in het Hendrik Consciencegebouw.

Vervolgens werd het schrijven van verzoekende partij door de onbevoegde dienst op de verkeerde locatie (7C) geopend en werd de enveloppe met de poststempel vermoedelijk weggegooid. Het secretariaat van de Raad heeft – vermoedelijk enige tijd na de reële

ontvangst - via interne communicatie in het Hendrik Consciencegebouw de inhoud van het schrijven van de verzoekende partij op 23 januari 2013 ontvangen. Het secretariaat heeft het verzoekschrift onmiddellijk geregistreerd op datum van 23 januari 2013.

De Raad heeft reeds eerder geoordeeld dat een beslissing de modaliteiten van een extern beroep bij de Raad moet vermelden. Zo heeft de Raad besloten dat een beslissing ten minste het volgende moet vermelden: de mededeling dat een verzoekschrift bij een ter post aangetekende brief binnen een beroepstermijn van vijf kalenderdagen bij de Raad moet zijn ingediend; de vermelding van de adresgegevens van de Raad.

In casu heeft de verwerende partij door toevoeging verkeerde (minstens overbodige) adresgegevens in haar beslissing meegedeeld. Zo heeft de verwerende partij bijgedragen aan de hiervoor door de Raad aannemelijk geachte verwarring en verkeerde aflevering van het verzoekschrift. De vervaltermijn van artikel II.24, §1 Aanvullingsdecreet vangt te dezen bijgevolg niet aan daar de adresgegevens van de Raad niet correct (door een overbodige toevoeging) of minstens niet in overeenstemming met de reglementair vastgestelde zetel zijn meegedeeld.

De Raad oordeelt bovendien dat, zelfs indien aangenomen zou worden dat de beslissing van de verwerende partij geen manifest verkeerde adresgegevens zou hebben vermeld, in casu toch op basis van niet-weerlegde feitelijke vermoedens naar recht aangenomen kan worden dat het voorliggende verzoekschrift naar de Raad verstuurd werd binnen de beroepstermijn. Het verzoekschrift werd meteen op 23 januari 2013 (in de voormiddag) in het register opgenomen. Het schrijven van de verzoekende partij is, vanuit retrospectief standpunt, vertrekkend vanaf de datum van registratie, ten laatste op 22 januari 2013 in het Hendrik Consciencegebouw via de post aangekomen. Deze feitelijke aanname impliceert noodzakelijkerwijs dat de verzoekende partij zich ten laatste op 21 januari 2013 met een schrijven aan de Raad heeft gericht.

Het beroep werd derhalve tijdig ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermijn van 30 kalenderdagen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de argumentatie die de verwerende partij in haar beslissing gebruikt onjuist is en dat daaruit blijkt dat de door de verzoekende partij aangebrachte overtuigingsstukken niet zorgvuldig onderzocht werden.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden met, ten eerste, de inhoud van de opleidingsonderdelen, het niveau en de duur van haar opleiding tot "Bachelor of Fine Arts" (in opleidingsprogramma 'architectural design') aan het Massachusetts College of Art en tot "Master of Architecture of Touristic Accommodations"

aan de Pontificia Universidad Católica Madre y Maestra (PUCMM), haar professionele ervaring, en met, ten tweede, de ter beschikking gestelde projectontwerpen.

Wat het eerste onderdeel betreft, stelt de verzoekende partij dat zij wel de essentiële opleidingsonderdelen gevolgd heeft en zij verwijst daarvoor naar het curriculum en de inhoud van verschillende opleidingsonderdelen van haar diploma Bachelor of Fine Arts: "Buildings Components Design"; "Architectural Structures I", "Architectural Structures II", "Architectural Structures III", "Architectural Structures IV". Voorts merkt zij op dat in vele landen ontwerpen van een architect nagekeken worden door een ingenieur. De verzoekende partij erkent wel dat ze ten gevolge van de marktvraag de voorbije jaren professioneel weliswaar vooral met interieurontwerp bezig is geweest, maar zij stelt dat zij beschikt over de nodige kennis en achtergrond in structuur en materialen en dat in haar opleiding alle aspecten van architectuur, van ontwerp tot constructie, aan bod zijn gekomen.

De verzoekende partij stelt voorts dat haar studieduur (zeven jaar en zes maanden) aan een college met internationale reputatie en een universiteit niet rechtvaardigen dat haar diploma's slechts gelijkwaardig aan een Vlaamse "bachelor in toegepaste architectuur" worden bevonden.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij op onvoldoende wijze aantoonde dat opleidingsonderdelen bouwfysica, stabiliteit, constructie, berekening en ontwerpen van draagconstructies gevolgd werden. De verwerende partij stelt voorts dat de studieduur, de reputatie van onderwijsinstellingen, en de werkervaring niet doorslaggevend zijn bij het bepalen van het niveau van een buitenlands diploma.

Wat het tweede onderdeel betreft, stelt de verzoekende partij dat er ten onrechte geen rekening werd gehouden met haar ontwerpen, die door de buitenlandse instellingen als structureel correct en overtuigend bevonden werden.

De verwerende partij stelt dat zij de architecturale projecten wel mee heeft genomen in haar beoordeling. De projecten werden ook bezorgd aan de adviserende instellingen, die ze als onvoldoende doorslaggevend voor gelijkwaardigheid heeft beschouwd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel of het door een verzoekende partij voorgelegde diploma gelijkwaardig is met één of meer Vlaamse diploma's. De Raad ziet er wel op toe dat de beslissing van NARIC op regelmatige wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. Meer bepaald kan de Raad nagaan, zo een verzoekende partij daarover een klacht formuleert, of de beslissing van NARIC dat de nagestreefde gelijkwaardigheid niet erkend wordt, steunt op in feite aanvaardbare en in rechte verantwoorde motieven.

In een eerste grief klaagt de verzoekende partij erover dat geen rekening werd gehouden met, ten eerste, de inhoud van de opleidingsonderdelen, het niveau en de duur van haar opleiding tot "Bachelor of Fine Arts" (in het opleidingsprogramma 'architectural design') aan het Massachusetts College of Art, en tot "Master of Architecture of Touristic Accommodations" aan de Pontificia Universidad Católica Madre y Maestra (PUCMM), haar professionele ervaring, en met, ten tweede, de ter beschikking gestelde projectontwerpen.

De grief is niet gegrond. Het is aan de verzoekende partij om alle nuttige gegevens bij te brengen die NARIC in staat moeten stellen een beslissing over de aangevraagde gelijkwaardigheid te nemen.

De verzoekende partij verwijst wel naar een aantal opleidingsonderdelen die zij gevolgd heeft in haar opleiding als Bachelor in fine arts, maar zij toont geenszins aan dat de inhoud en het niveau van die opleidingsonderdelen waarvan de door NARIC geraadpleegde onderwijsinstellingen op gemotiveerde wijze gesteld hebben dat zij die niet, althans niet op het vereiste niveau, gevolgd heeft, daar wel aan beantwoorden.

Uit de duur van de door haar gevolgde opleidingen (7 jaar en 6 maanden) volgt evenmin dat

er daarom gelijkwaardigheid is met de Vlaamse graad van master in de architectuur, aangezien dat de tijdsduur van een opleiding als zodanig niet relevant is voor de inhoudelijke vergelijking van twee opleidingen.

De grief mist feitelijke grondslag.

In zoverre de grief erover klaagt dat geen rekening werd gehouden met de door de verzoekende partij gemaakte en ter beschikking gestelde ontwerpen, is de grief eveneens ongegrond. Bij het onderzoek naar de gelijkwaardigheid gaat het op de eerste plaats om de vergelijking van opleidingen, latere werkervaringen kunnen eventueel tekorten in de opleiding compenseren.

In deze zaak blijft de verzoekende partij in gebreke aan te tonen dat het standpunt dat de door haar gemaakte projecten noodzakelijkerwijze aantonen dat zij over de competenties beschikt die beantwoorden aan het volgen van de ontbrekende opleidingsonderdelen. Zij erkent dit impliciet wanneer zij stelt dat in vele landen ontwerpen van een architect nagekeken worden door een ingenieur.

Het motief dat haar eindwerk niet voldoet aan de Vlaamse meesterproef van de opleiding architectuur door zijn professionele gerichtheid zoals architectuurtechnieken, model-making en management bekritiseert de verzoekende partij door te stellen dat bij dit oordeel blijkbaar geen rekening werd gehouden met haar masterthesis in zijn geheel maar enkel met de in het Engels vertaalde samenvatting. Die kritiek is niet gegrond, omdat het aan de verzoekende partij is ervoor te zorgen dat de door haar aan te reiken informatie gesteld is in een taal die redelijkerwijze begrepen kan worden door Naric en de door haar geraadpleegde onderwijsinstellingen, en verzoekende partij ook inhoudelijk geen argumenten aandraagt waarom de beoordeling van haar masterthesis onjuist zou zijn.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 20 december 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/038 - 26 maart 2013

Inzake .....,
met woonplaats te .....

hebbende als raadsman mr. ....
kantoorhoudende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albert II-laan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen waarin het Russisch diploma "Lerares geschiedenis en sociaal-politieke disciplines" gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van "Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs", maar niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de geschiedenis".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 1995 aan de Pomor State University het diploma 'lerares geschiedenis en sociaal-politieke disciplines'.

Het beroep betreft de weigering om het diploma van "Lerares geschiedenis en sociaal-politieke disciplines" als volledig gelijkwaardig te erkennen met de Vlaamse graad van "Master in de geschiedenis".

3.3. Bij beslissing van 25 juli 2012 werd gestipuleerd dat op basis van de uitgebrachte adviezen het Russische diploma "Lerares geschiedenis en sociaal-politieke disciplines" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de geschiedenis".

3.4. Bij aangetekend schrijven van 31 augustus 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit 2012/175 dd. 21 september 2012 oordeelde de Raad als volgt:

"Het onderdeel is gegrond. Het blijkt niet dat de verwerende partij de adviezen waar zij haar

beslissing op steunt heeft meegedeeld aan de verzoekende partij zodat de motivering die de Raad te beoordelen heeft, beperkt is tot de volgende zinnen:

"- in de gevolgde opleiding valt de verdiepende component te licht uit in vergelijking met de Vlaamse masteropleiding in de geschiedenis, grotendeels doordat de gevolgde opleiding sterk gericht is op een specifieke beroepsweg van leraar";

- het ontbreken van een archivalisch onderzoek in de eindverhandeling hetgeen essentieel is voor een thesis van een Vlaamse masteropleiding".

Uit deze summiere gegevens kan de verzoekende partij noch de Raad opmaken welke precieze tekorten in de opleiding van de verzoekende partij het substantieel verschil uitmaken met de master in de geschiedenis, minstens dat van bachelor in de geschiedenis."

3.6. Bij beslissing van Naric Vlaanderen 15 januari 2013 werd gesteld dat het Russisch diploma "Lerares geschiedenis en sociaal-politieke disciplines" gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van "Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs", maar niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de geschiedenis".

Deze negatieve beslissing waarbij het diploma van verzoekende partij niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Master in de geschiedenis", is gebaseerd op een substantieel verschil in toepassing van de Lissabon Erkenningconventie, sectie VI, artikel VI,1 met inachtneming van de criteria bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1993.

In de beslissing werd gestipuleerd dat de verdiepende component te licht uitvalt in vergelijking met de Vlaamse masteropleiding geschiedenis. Het dossier bevat te weinig elementen die wijzen op een voldoende graad van wetenschappelijke verdieping doordat er geen informatie beschikbaar is over werkcolleges, casestudies, toepassingen met zelfstandig onderzoek en rapportering, en het programma bevat geen (clusters van) vakken die wijzen op bepaalde specialismen.

Tevens werd gesteld dat er archivalisch onderzoek ontbreekt in de eindverhandeling, wat essentieel is voor een thesis in de Vlaamse masteropleiding. Het Vlaamse masterproefschrift moet het bewijs leveren dat je archivalia in geschiedkundig onderzoek op een wetenschappelijke manier kan benutten. Het masterproefschrift kan dan ook niet beperkt blijven tot een synthese van gepubliceerde werken noch tot literatuurstudie. Bovendien is een uitgebreide passieve talenkennis vereist voor wie een internationaal thema als onderwerp kiest want de raadpleging van wetenschappelijke literatuur in vreemde talen is dan noodzakelijk. Op al deze punten blijkt de Russische thesis niet te voldoen.

Op 28 januari 2013 heeft verzoekende partij deze beslissing ontvangen.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 26 februari 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 februari 2013 tegen de erkenningbeslissing van Naric-Vlaanderen, die volgens verzoekende partij ontvangen werd op 28 januari 2013. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij. Uit geen enkel stuk blijkt dat verzoekende partij eerder kennis genomen zou hebben van de beslissing.

Het beroep van 26 februari 2013 werd derhalve tijdig ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermin van 30 kalenderdagen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Met betrekking tot de laattijdigheid van de antwoordnota

Standpunt van de verzoekende partij

Verzoekende partij werpt in haar nota van wederantwoord een exceptie van laattijdigheid van de antwoordnota van verwerende partij op en verzoekt de Raad om de stukken uit de debatten te weren. Verzoekende partij wijst erop dat deze laattijdigheid haar rechten van verdediging schendt.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij toont niet aan dat haar procedurele rechten werden geschonden, meer bepaald toont zij niet aan dat zij daardoor haar nota van wederantwoord niet naar behoren heeft kunnen uitwerken.

De nota van de verwerende partij wordt niet uit de debatten geweerd.

6. Uitspraak van de Raad

Ter zitting is gebleken dat er bijkomende, mogelijk relevante gegevens en documenten zijn voor de beoordeling van de door de verzoekende partij nagestreefde gelijkwaardigheid, gegevens en documenten waarmee de verwerende partij geen rekening heeft kunnen houden. In het licht daarvan lijkt het opportuun de behandeling van de zaak uit te stellen om Naric in de gelegenheid te stellen deze gegevens en documenten, en mogelijk andere gegevens en documenten die de partijen in overleg of eenzijdig zullen bijbrengen, te betrekken bij een nieuwe beoordeling van de gelijkwaardigheid. Als Naric van oordeel is dat de bijkomende gegevens en documenten geen invloed hebben op de thans bestreden beslissing en deze ongewijzigd bevestigt, dan zal de zaak opnieuw in behandeling genomen worden. Als Naric wel een nieuwe beslissing neemt, die niet louter de bevestiging is van de thans bestreden beslissing, dan kan dit in voorkomend geval aanleiding geven tot een nieuw beroep bij de Raad.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... opnieuw behandeld zal worden op verzoek van de meest gerede partij.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/046 - 26 maart 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 26 maart 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de mail van 20 maart 2013 van de verwerende partij.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 21 februari 2013 waarbij haar diploma, dat gelijkstaat aan bachelorgetuigschrift "Bachelor for International Business and Languages" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Bachelor communicatiemanagement".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 1995 aan de Avans Hogeschool 's-Hertogenbosch (Nederland) het diploma.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Bachelor for International Business and Languages" met een Vlaams diploma.

3.2. NARIC-Vlaanderen nam een beslissing d.d. 21 februari 2013 over de aanvraag tot erkenning van het buitenlandse diploma van verzoekende partij.

De beslissing werd bij schrijven van 21 februari 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 4 maart 2013 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bij schrijven d.d. 20 maart 2013 van verwerende partij werd de beslissing van 21 februari 2013 ingetrokken zodat het beroep geen voorwerp meer heeft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 26 maart 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Zitting van 29 april 2013

Rolnr. 2013/065 - 29 april 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albert II-laan 15, 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 29 april 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 11 maart 2013 waarbij het Nederlandse diploma "master of science in de psychologie" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "master in de psychologie".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2010 aan de Open Universiteit Nederland, afdeling Universiteit Gent, een diploma van "master of science in de psychologie".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "master of science in de psychologie" met het Vlaams diploma van "master in de psychologie".

3.2. Bij beslissing van NARIC-Vlaanderen op datum van 11 maart 2013 werd beslist dat het Nederlandse diploma "Getuigschrift wetenschappelijk onderwijs – psychology – Master of science in psychology (MSc)" wel met het niveau van de Vlaamse graad "master" gelijkgesteld wordt, maar dat het diploma niet als volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van "master of science in de psychologie" wordt erkend.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat de studieomvang van de Nederlandse opleiding slechts 240 ECTS (vier jaar) bedraagt terwijl de studieomvang van de Vlaamse graad 300 ECTS (vijf jaar) bedraagt. Doordat de Nederlandse opleiding één jaar minder bevat, ontbreken verschillende essentiële opleidingsonderdelen en zijn de stages van beide opleidingen niet vergelijkbaar. NARIC-Vlaanderen aanvaardt echter één jaar relevante beroepservaring als compensatie voor deze tekorten. In casu wordt er echter geen relevante beroepservaring aangetoond zodat de compensatiemaatregel niet geldt.

De beslissing werd bij gewoon schrijven van 11 maart aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 april 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 april 2013 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 11 maart 2013.

De beroepstermijn van 30 kalenderdagen loopt af uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van Naric –Vlaanderen, in casu 11 april 2013.

Het beroep van 9 april 2013 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermijn van 30 kalenderdagen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt vast dat de beslissing van verwerende partij alle schijn van een standaardbrief vertoont en dat er geen afdoende antwoord wordt gegeven op de door haar aangebrachte argumenten. Verzoekende partij stelt immers dat leeftijdsgenoten begin jaren 80 een Vlaams diploma van licentiaat in de psychologie konden behalen na een opleiding van slechts vier jaar. Zij wijst erop dat haar masterdiploma van de Open Universiteit Nederland ook steunt op een opleiding van vier jaar (= 240 ECTS) en dat het dus onbillijk is om haar de gelijkstelling aan de Vlaamse graad te weigeren. Ze wijst er ook op dat ze eventuele tekorten in de opleiding kan compenseren daar ze over heel wat levenservaring beschikt en dat ze vrienden en kennissen informeel en onbezoldigd sinds haar afstuderen heeft geholpen en desnoods naar passende (medische) hulp heeft doorverwezen. Verzoekende partij wijst er ook op dat ze zichzelf via zelfstudie en het bijwonen van voordrachten verder blijft ontwikkelen.

Verwerende partij stelt dat de licentiaatsopleiding in psychologie in het verleden nooit vier jaar geweest is en dat zij bovendien enkel gelijkwaardigheid kan verlenen met de huidige graden en diploma's. Verwerende partij stelt voorts dat zij enkel kan oordelen op basis van

voorgelegde objectieve elementen. Zij wijst erop dat verzoekende partij in haar aanvraagformulier heeft aangegeven dat zij geen relevante beroepservaring heeft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt is een standaardmotivering niet noodzakelijk een verkeerde motivering. Als een administratieve overheid tot de bevinding komt dat de gegevens van een dossier waarin zij een beslissing dient te nemen gelijk zijn aan de gegevens van vorige dossiers, dan is er geen reden waarom zij haar beslissing niet op dezelfde wijze zou mogen motiveren. Dat belet natuurlijk niet dat elke motivering, dus ook een zogenaamde standaardmotivering, afdoende moet zijn.

De verzoekende partij bekritiseert ook het afdoende karakter van de motivering. Ter verantwoording van de weigering van gelijkwaardigheid van het door de verzoekende partij behaalde Nederlandse diploma "Getuigschrift wetenschappelijk onderwijs – psychology – Master of science in psychology (MSc)" met de Vlaamse graad van "master in de psychologie" voert de verwerende partij het volgende motief aan: de door de verzoekende partij gevolgde opleiding omvat slechts 240 studiepunten (vier jaar) terwijl de studieomvang van de Vlaamse graad 300 studiepunten (vijf jaar) omvat, waardoor er verschillende essentiële opleidingsonderdelen ontbreken en de stages niet vergelijkbaar zijn.

In zoverre het motief steunt op een kwantitatieve vergelijking (aantal studiepunten en studieduur) is het niet afdoende, omdat het aantal studiepunten en de studieduur op zichzelf niet beslissend zijn voor de gelijkwaardigheid. Er valt immers niet uit te sluiten dat ondanks mindere studiepunten en een kortere studieduur, de kortere opleiding inhoudelijk, wat betreft de te bereiken eindcompetenties, niet substantieel verschilt van de langer durende opleiding. In zoverre de verwerende partij uit de kortere studieduur en minder aantal studiepunten afleidt dat er essentiële opleidingsonderdelen ontbreken en de stages niet vergelijkbaar zijn, is de motivering evenmin afdoende, nu niet wordt gepreciseerd over welke opleidingsonderdelen het gaat, noch waarom zij essentieel zouden zijn voor het bereiken van de eindcompetenties van de opleiding. Hetzelfde geldt voor de stages.

Het middel is gegrond.

5.2. De Raad onderzoekt ambtshalve of de bestreden beslissing in overeenstemming is met internationale verplichtingen van de Vlaamse Gemeenschap, in het bijzonder haar verplichtingen uit internationale verdragen en algemene beginselen van internationaal recht, teneinde de internationale openbare orde te vrijwaren, in samenhang genomen met het motiveringsbeginsel.

De Raad stelt in casu vast dat er tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Koninkrijk der Nederlanden op 16 januari 2013 een Protocol tot wijziging van het Verdrag (hierna "Verdrag") tussen de Vlaamse Gemeenschap van België en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en Vlaamse hoger onderwijs (hierna "Protocol"), tot stand is gekomen (sluiting en ondertekening). Uit artikel B.1 van het Protocol (dat artikel 11, lid 1 van het Verdrag wijzigt) volgt dat afgestudeerden van een door de Accreditatieorganisatie geaccrediteerde Nederlandse, respectievelijk Vlaamse opleiding in het hoger onderwijs worden geacht over een gelijkwaardig getuigschrift (i.e. diploma) te beschikken als de afgestudeerden van een overeenkomstige Vlaamse, respectievelijk Nederlandse geaccrediteerde opleiding in het hoger onderwijs. De verdragsbepaling preciseert dat Nederlandse masteropleidingen in het wetenschappelijk onderwijs en Vlaamse masteropleidingen met elkaar gelijkgesteld worden.

Hoewel het Protocol thans nog niet in werking getreden is, kan het toch al praktische uitwerking hebben en dus juridische gevolgen met zich meebrengen. Een algemeen erkend beginsel van internationaal recht (dat overigens gecodificeerd werd in artikel 18 Weens Verdragenverdrag) bepaalt immers dat staten (voor België ook de deelstaten en hun besturen) verplicht zijn om zich te onthouden van handelingen die het voorwerp en het doel van het Protocol teniet zouden doen zodra de Vlaamse Gemeenschap het ondertekend heeft. Deze toepassing van het loyauteitsbeginsel heeft een anticipatieve werking. Uit dat beginsel

volgt immers dat het internationaal recht wil verhinderen dat (deel)staten bij de uitoefening van hun taken na de ondertekening, maar voorafgaand aan de inwerkingtreding, de ratificatie en andere nationale constitutionele vereisten tegen de geest van wat internationaal met bindende intenties afgesproken werd, zouden handelen tenzij zij expliciet te kennen geven dat ze toch geen partij bij het verdrag willen worden. Dit is hier klaarblijkelijk niet het geval daar het voorontwerp van decreet tot instemming met het Protocol reeds voor een eerste maal principieel goedgekeurd werd door de Vlaamse Regering en dan voor advies werd voorgelegd aan de SERV en de VLOR. Met andere woorden, de Vlaamse Gemeenschap is gehouden zich loyaal op te stellen ten aanzien van haar verdragspartner, in het bijzonder met betrekking tot de hangende en nieuwe aanvragen voor academische gelijkwaardigheid van in Nederland geaccrediteerde opleidingen en de daaraan verbonden diploma's.

Uit een brief van de Nederlandse minister van buitenlandse zaken aan de Eerste en Tweede Kamer van de Staten-Generaal blijkt duidelijk de bedoeling van artikel B.1 Protocol. Met de nieuwe verdragsbepaling wil men de hoger onderwijsopleidingen, die reeds gezamenlijk geaccrediteerd worden door de NVAO, formeel gelijkstellen zodat ook de verbonden graden, getuigschriften en diploma's in Nederland en de Vlaamse Gemeenschap zonder nationale aanvraagprocedure of toetsing van het niveau van de diploma's academisch als gelijkwaardig worden beschouwd en men de overeenkomende academische titel mag voeren. In voormelde brief wordt ook een cruciaal knelpunt vermeld dat in voorliggend beroep aan de orde is:

"Naast het feit dat met een aanvraagprocedure kosten en tijd gemoeid zijn, kan het voorkomen dat Nederlandse diploma's in Vlaanderen op een lager niveau worden gewaardeerd dan in Nederland en vice versa, hoewel zij door de NVAO op hetzelfde niveau zijn geaccrediteerd. Dit kan gevolgen hebben voor de waardering van Nederlandse en Vlaamse diploma's in het buitenland en voor de waardering en het begrip van de oordelen van de NVAO.

In de huidige werkwijze van waardering en erkenning van elkaars diploma's in Nederland en Vlaanderen hebben zich onder meer de volgende knelpunten voorgedaan:

– De Nederlandse wetenschappelijk onderwijs (wo)-master krijgt geen gelijkwaardigheidsverklaring in Vlaanderen als de Nederlandse opleiding een kortere cursusduur heeft (1 jaar) dan de Vlaamse (2 jaar)."

Uit het voorgaande volgt dat diploma's van de Nederlandse masteropleidingen uit het wetenschappelijk onderwijs, die door de NVAO geaccrediteerd zijn, in de toekomst automatisch gelijkgesteld worden met de overeenkomstige Vlaamse masteropleiding zodat de rechten, in het bijzonder de academische titel, verbonden aan het succesvol afronden van een masteropleiding dezelfde zijn. Uit publieke stukken van NVAO blijkt dat de masteropleiding Psychologie, afstudeerrichting gezondheidspsychologie aan de Open Universiteit Nederland tot 31 december 2013 geaccrediteerd is. Uit het hoger onderwijsregister blijkt bovendien dat de specifieke afstudeerrichting in het Vlaamse hoger onderwijs minstens ook gedeeltelijk voorhanden is.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt onder meer dat voorgaand knelpunt aangaande studieduur en/of studieomvang voor de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad "master in de psychologie" doorslaggevend was voor het weigeren van volledige academische gelijkwaardigheid.

Om dit knelpunt op te lossen hebben de partijen bij het Protocol de gemeenschappelijke wil om de academische gelijkstelling (i.e. de gelijkstelling van academische graden en titels) automatisch te maken zonder enige procedure of inhoudelijke beoordeling. [\[2\]](#) Dit werd reeds expliciet voor het opleidingsgebied "psychologie" publiek gemaakt in een mededeling van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming d.d. 28 april 2009.

Door het niet-toekennen van een academische gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "master of science in de psychologie", kan de beslissing afbreuk doen aan de doelstelling en het voorwerp van het Protocol. De verwerende partij had moeten weten dat de aanvraag, die dateert van na de totstandkoming van het Protocol, met het oog op deze nieuwe regeling, die

nuttig is voor de verzoekende partij, anders behandeld had kunnen en moeten worden om tegemoet te komen aan internationale verplichtingen en de wil van de verdragspartijen. Door dit aanvraagdossier veeleer op een standaardwijze af te handelen zonder rekening te houden met de gevolgen van het Protocol heeft verwerende partij een houding aangenomen die nadelig is voor verzoekende partij. Een zorgvuldig bestuur had rekening kunnen en moeten houden met toekomstige gevolgen van de nieuwe regeling voor de verzoekende partij. Door haar negatieve beslissing geeft verwerende partij ook een verkeerd signaal aan verzoekende partij, mede in het licht van de juridische doorwerking van het internationaal recht. Dat wil niet zeggen dat, zolang het Protocol niet in werking is getreden, de gelijkwaardigheid zonder meer moet worden erkend, maar het betekent wel dat de verwerende partij het bestaan van het Protocol in haar besluitvorming dient te betrekken, en dat, als zij meent de gelijkwaardigheid niet te moeten erkennen, zij dit op een zeer grondige wijze zal moeten motiveren.

Het ambtshalve opgeworpen middel is gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van NARIC-Vlaanderen van 11 maart 2013 waarbij het Nederlandse diploma "master of science in de psychologie" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "master in de psychologie" wordt vernietigd.

De verwerende partij zal uiterlijk op 28 juni 2013 een nieuwe beslissing nemen rekening houdend met de voorgaande overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 april 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[2] Het zou nuttig dat een bevoegde instantie een lijst zou opstellen van gelijkwaardige

diploma's, of minstens dat aan bv. de NVAO de bevoegdheid zou worden toegekend om over betwistingen inzake de gelijkwaardigheid uitspraak te doen.

Rolnr. 2013/066 - 29 april 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15, 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 29 april 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 15 maart 2013 waarbij "Diplom-Gymnasiallehrer" niet als volledig gelijkwaardig erkend werd met de Vlaamse graad van "master", maar enkel met de Vlaamse graad van "bachelor".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in augustus 2011 aan de RWTH Aachen een Duits diploma "Gymnasiallehrer".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma "Gymnasiallehrer" met de Vlaamse graad van "Master".

3.2. Bij beslissing van NARIC-Vlaanderen op datum van 15 maart 2013 werd definitief beslist dat het Duitse diploma niet als volledig gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van "Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs" wordt verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat het niveau van de buitenlandse instelling en het niveau van de buitenlandse opleiding ten minste gelijk zijn aan het niveau van respectievelijk een hogeschool en de professionele bacheloropleidingen in de Vlaamse Gemeenschap.

Bovendien heeft het bachelor-diploma een studieomvang van minstens 180 ECTS. Op basis van de schriftelijke adviezen van de geconsulteerde hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap stelt de negatieve beslissing dat er een substantieel verschil bestaat:

- Het buitenlands leerplan verschilt met betrekking tot de inhoud van een Vlaamse opleiding;
- De opleiding wijkt conceptueel sterk af van de opleiding bachelor in onderwijs: secundair onderwijs;
- Het concept van algemene en specifieke didactiek zijn zeer verscheiden;
- Een encyclopedische benadering lijkt de bovenhand op praktische vaardigheden te hebben;
- De basiscompetenties inzake de materiële inhoud werd voor twee Vlaamse opleidingsonderdelen niet bereikt, noch met betrekking tot het niveau van het opleidingsonderdeel, noch met betrekking tot het niveau van pedagogie en didactiek;
- De aangebrachte beschrijvingen van de vakinhoud geven onvolledige informatie over de omvang van de stage. Ook de diplomasupplementen verschaffen geen duidelijkheid. De duur stemt in elk geval niet overeen met de normale omvang van 39 ECTS in professionele bachelor-opleidingen. De stage is een wezenlijk element in de Vlaamse opleiding.

Het Duitse diploma werd echter wel als gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van

"Bachelor". Verzoekende partij ontving in die zin een besluit van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke kansen en Brussel d.d. 15 maart 2013.

De beslissing werd bij aangetekend schrijven van 26 maart 2013 door het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 april 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bij schrijven d.d. 23 april 2013 geeft verwerende partij aan dat zij de beslissing d.d. 15 maart 2013 intrekt met het oog op het starten van een herzieningsprocedure waardoor het voorliggend beroep zonder voorwerp valt.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 29 april 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 3 juni 2013

Rolnr. 2013/071 - 3 juni 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadsman ....., met correspondentieadres bij ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15, 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 3 juni 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 12 juli 2011 waarbij "Akte Muziekonderwijs-B hobo", "Akte Muziekonderwijs-B piano", "Einddiploma Uitvoerend Musicus hobo", "Einddiploma Uitvoerend Musicus piano", "Getuigschrift HBO van de Aantekening Kamermuziek piano" gezamenlijk genomen niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Meester in de muziek".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in de periode 1982-1987 aan het Conservatorium te Maastricht volgende studiebewijzen:

- Akte Muziekonderwijs-B hobo
- Akte Muziekonderwijs-B piano
- Einddiploma Uitvoerend Musicus hobo
- Einddiploma Uitvoerend Musicus piano
- Getuigschrift HBO van de Aantekening Kamermuziek piano

Het huidig beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van de vijf bovenvermelde studiebewijzen gezamenlijk met het Vlaams diploma van "Meester in de muziek".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 12 juli 2011 werd beslist dat de gezamenlijke studiebewijzen als gelijkwaardig aan de Vlaamse graad van "Bachelor in de muziek" werd verklaard en werd tegelijkertijd impliciet de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "Meester in de muziek" geweigerd.

De erkenningsbeslissing stelde dat de vijf Nederlandse diploma's gelijkwaardig worden verklaard met de Vlaamse graad van "Bachelor in de muziek". De verzoekende partij ontving in die zin een besluit van de Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke kansen en

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

Brussel d.d.12 juli 2011.

De beslissing werd bij een gewoon schrijven van 12 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.3. Verzoekende partij stelde op 9 september 2011 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Tussen de betrokken partijen werden memories uitgewisseld. De eerste auditeur-afdelingshoofd had een verslag opgesteld waarna beide partijen nog een aanvullende memorie uitgewisseld hebben. Op 13 februari 2013 heeft de Raad van State aan de partijen meegedeeld dat de staatsraad-verslaggever bij de ingereedheidbrenging van de zaak opgemerkt heeft dat er zich mogelijk een probleem inzake ontvankelijkheid van het voorliggend beroep voordoet doordat de Raad van State vanaf 1 september 2011 geen bevoegdheid meer heeft om zich over beroepen tegen zulke beslissingen uit te spreken. In de brief van 13 februari 2013 verwijst de Raad van State naar een arrest nr. 147.123 d.d. 30 juni 2005 waarbij een analoge problematiek werd beslecht. Beide partijen hebben daarna een aanvullende memorie ingediend. De Raad van State heeft zich op 27 maart 2013 uitgesproken en heeft ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep wegens gebrek aan rechtsmacht opgeworpen en het beroep verworpen. De Raad van State wijst in zijn arrest nr. 223.024 erop dat de Vlaamse decreetgever zonder enige overgangsmaatregel vanaf 1 september 2011 de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen bevoegd heeft gemaakt voor de externe beroepen tegen studievoortgangsbeslissingen zoals een erkenningsbeslissing inzake diploma's hoger onderwijs.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 april 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 april 2013 tegen de erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 12 juli 2011.

2. De tijdigheid van het beroep

2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op basis van een overweging in het arrest van de Raad van State nr. 223.024 d.d. 27 maart 2013 op dat de beroepstermijn echter nooit een aanvang genomen heeft omdat de vereiste vermeldingen inzake de beroepsmogelijkheden en –modaliteiten ontbraken. Verwerende partij stelt dat het beroep bij de Raad ontvankelijk kan verklaard worden.

2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad onderzoekt ambtshalve de tijdigheid van het beroep. Met betrekking tot de tijdigheid van het beroep stelt de Raad het volgende vast.

Op het moment dat de bestreden beslissing genomen werd, was de Raad van State nog steeds het bevoegde administratieve rechtscollege waarbij in beginsel binnen 60 dagen na de kennisname van de bestreden erkenningsbeslissing een annulatieberoep kon ingesteld worden. Dit betekent dat de erkenningsbeslissing in beginsel tot in de loop van de maand september 2011 bij de Raad van State betwist kon worden.

De Raad merkt evenwel op dat tegen een studievoortgangsbeslissing zoals de bestreden

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

erkeningsbeslissing vanaf 1 september 2011 enkel nog een beroep kan ingesteld worden bij hem. Daarbij moet wel aangemerkt worden dat een beroep bij de Raad in overeenstemming met artikel II.24, §1 Aanvullingsdecreet moet worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing. De beroepstermijn van 30 kalenderdagen zou in deze omstandigheden uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de erkeningsbeslissing van Naric-Vlaanderen, in casu 12 augustus 2011, aflopen. Dit impliceert dat de beroepstermijn voor de bestreden erkeningsbeslissing zich in beginsel niet uitstrekt tot de periode vanaf 1 september 2011 waardoor een beroep tegen deze beslissing niet onder de rechtsmacht van de Raad zou vallen. Met andere woorden, tot en met 31 augustus 2011 kon de erkeningsbeslissing aangevochten worden bij de Raad van State en daarna nergens meer tenzij de korte beroepstermijn bij de Raad verruimd zou worden of nooit aangevangen zou zijn.

Uit de voorgelegde stukken blijkt inderdaad dat de bestreden erkeningsbeslissing niet de beroepsmogelijkheid en –modaliteiten vermeldt, zodat bijgevolg op basis van artikel 35 Openbaarheidsdecreet de beroepstermijn geen aanvang neemt. De Raad bevestigt zijn eerdere rechtspraak waarbij geoordeeld werd dat het de verantwoordelijkheid van het bestuur is om ervoor te zorgen dat zij bij de mededeling van haar beslissingen het voormelde artikel 35 in acht neemt.

Het verzuim van de door die bepaling voorgeschreven informatie kan evenwel niet tot gevolg hebben dat een beroep bij de Raad zonder enige beperking in de tijd kan worden ingesteld. Dat zou enerzijds tot gevolg hebben dat beroepen nog zouden kunnen worden ingesteld jaren nadat de bestreden beslissing genomen en meegedeeld werd, wat niet verenigbaar is met de door de decreetgever gewilde spoedige behandeling, spoedige behandeling die in het belang is van alle partijen en die de rechtszekerheid dient. Anderzijds wordt ook heden ten dage aanvaard dat de burger in zijn contacten met de overheid in de ruime zin van het woord blijf moet geven van verantwoordelijkheidszin, wat wel wordt aangeduid met de term beginselen van behoorlijke burgerschap.

Bij het beoordelen van de ontvankelijkheid, wat tijdigheid betreft, van beroepen die worden ingesteld in gevallen waar het bestuur de voorschriften van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet niet in acht genomen heeft, spelen de volgende drie factoren een rol: (1) hoeveel tijd is er verstreken tussen de kennisgeving van de te bestrijden beslissing en het indienen van het beroep bij de Raad, (2) welke reden of redenen voert de verzoekende partij aan voor het uitblijven van een tijdig beroep, en (3) had de verzoekende partij op andere wijze al kennis van de vereisten van termijn en vorm voor het instellen van een beroep bij de Raad?

De Raad wijst erop dat er interactie is tussen de drie voormelde factoren. Hoe langer de termijnoverschrijding, hoe overtuigender de redenen daarvoor zullen moeten zijn. En als de verzoekende partij kennelijk al anderszins wist binnen welke termijn en op welke wijze zij beroep moest instellen, zal de beoordeling van de termijnoverschrijding nog strikter zijn.

De rechtsgronden die verantwoorden dat een beroep bij de Raad wegens laattijdigheid niet ontvankelijk kan worden verklaard, ook al heeft het bestuur artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet niet of niet naar behoren in acht genomen, zijn enerzijds het constitutionele beginsel van de rechtszekerheid, op grond waarvan rechtsverhoudingen op een bepaald ogenblik als definitief beschouwd moeten worden, en anderzijds het voorkomen van misbruik van de procedure, een vorm van de algemene categorie van rechtsmisbruik. In deze zaak blijkt het volgende.

De verzoekende partij voert, buiten de enkele vermelding dat de beroepsmodaliteiten niet werden vermeld in het bestreden besluit, geen enkele reden aan waarom zij zolang gewacht heeft met het indienen van het beroep.

Hoewel de verzoekende partij in beginsel al op 14 februari 2013 op de hoogte was van het feit dat mogelijk niet de Raad van State, maar wel de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen bevoegd zou zijn om zulk beroep te behandelen, kan haar niet verweten worden dat zij beslist heeft het arrest van de Raad van State af te wachten.

Nadat zij kennis heeft kunnen nemen van het arrest van de Raad van State van 27 maart 2013 heeft zij op 25 april 2013 een verzoekschrift bij de Raad ingediend, dat is minder dan een maand na datum van het arrest.

Onder die omstandigheden is de Raad van oordeel dat het beroep tijdig werd ingediend.

3. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermin van 30 kalenderdagen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Inleidende opmerking

Beide partijen verwijzen in essentie naar de argumenten die in de procedure bij de Raad van State over en weer werden aangevoerd. Een dergelijke werkwijze is niet van aard bij te dragen tot een ordentelijke behandeling van de zaak die thans bij deze Raad werd ingediend, gelet meer in het bijzonder op de relatief korte termijn waarbinnen deze Raad de zaak dient te behandelen. Rekening houdend met de bedoeling van de decreetgever dat de procedure voor de Raad niet al te formalistisch dient te worden opgevat, kan worden aangenomen dat de argumenten die de verzoekende partij in haar beroep bij de Raad van State heeft aangevoerd, hier als hernomen beschouwd kunnen worden. En hoewel de verzoekende partij in haar beroep bij deze Raad inhoudelijk maar klaagt over haar rechtspositionele achterstelling bij collega's die in een vergelijkbare situatie verkeren, dat zij op grond van precedentes zonder meer aanspraak zou kunnen maken op gelijkstelling met de graad van meester in de muziek, en dat zij volgens de Raad van State door de verwerende partij bestuurlijk onbehoorlijk behandeld zou zijn, en alleen formeel gezien de schending van het motiveringsbeginsel inroept, kan, gelet op de hiervoor al vermelde wil van de decreetgever om overdreven formalisme achterwege te laten, aanvaard worden dat ook deze laatste klacht beoordeeld moet worden rekening houdend met de eerder bij de Raad van State gevoerde procedure.

5.2. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

In het licht van het geheel van de stukken van het dossier kan gesteld worden dat de verzoekende partij in een eerste grief opwerpt dat uit de bestreden beslissing niet blijkt op welke inhoudelijke (feitelijke) gronden de aanvraag tot het verkrijgen van de Vlaamse graad van 'Meester in de muziek' afgewezen werd en enkel resulteerde in de erkenning als 'Bachelor in de muziek'. Verzoekende partij wijst erop dat het niet duidelijk is in welke mate rekening werd gehouden met de criteria uit artikel 3 Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 10 oktober 1997 en met de mogelijkheid uit artikel 4 van voormeld besluit om al dan niet niveaugelijkwaardigheid vast te stellen. Zij stelt dat de gedachtegang die aan de grondslag van de impliciete afwijzing van de specifieke aanvraag gelegen heeft, niet kenbaar en onvoldoende is.

Verzoekende partij merkt voorts op dat uit de beslissing afgeleid kan worden dat deze mede

werd genomen op basis van het schriftelijk advies van de expertencommissie van 16 december 2010. Verzoekende partij werpt op dat, indien dit schriftelijk advies moet beschouwd worden als een verwijzing naar de feitelijke grondslag van de beslissing, dit aan haar ter beschikking had gesteld moeten worden bij de mededeling van de bestreden beslissing, wat niet het geval was. Zij wijst erop dat ze pas inzage heeft gekregen van dit document in de loop van de procedure bij de Raad van State.

Verzoekende partij stelt voorts dat de erkenningsbeslissing geen inzicht verschaft in de opleidingsonderdelen of competenties die zouden ontbreken en die dus het verschil tussen de vijf Nederlandse diploma's gezamenlijk genomen en de Vlaamse graad van 'Meester in de muziek' zouden kunnen duiden. Verzoekende partij wijst er bovendien op dat de verwerende partij zo ook tegen haar eigen reglementen handelt.

Verzoekende partij stelt in een tweede grief dat, indien het bestuur het advies van de expertencommissie als een voldoende basis acht voor de te nemen beslissing, een verwijzing naar dat advies enkel aanvaardbaar is op voorwaarde dat de belanghebbende volledig kennis heeft of krijgt van dat advies en het advies zelf afdoende gemotiveerd is. Verzoekende partij wijst erop dat het advies haar niet ter beschikking is gesteld op het moment dat de beslissing werd meegedeeld en dat het dus niet kenbaar was. Zij stelt voorts dat het uit de regelgeving, noch uit het advies zelf duidelijk is of én vanaf welk tijdstip het advies als determinerend voor de beoordeling van aanvragen betreffende de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van 'Meester in de muziek' beschouwd moet worden. Verzoekende partij wijst er voorts op dat het advies weliswaar aangeeft dat er op basis van de oude Nederlandse diploma's van uitvoerende musicus geen volledige gelijkwaardigheid kan toegekend worden met de Vlaamse graad van 'Meester in de muziek', maar dat het advies nalaat te formuleren welke componenten ontbreken om te komen tot volledige gelijkwaardigheid.

Verwerende partij erkent dat de motivering in casu ongelukkig is. Zij stelt dat door het niet uitdrukkelijk opnemen van de motieven voor de weigeringsbeslissing er inderdaad sprake is van een schending van de motiveringsplicht in de zin van artikel 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Zij wenst evenwel op te merken dat het ontbreken van een formele motivering niet betekent dat er geen argumenten aan de grondslag liggen van de weigeringsbeslissing. Zij stelt dat deze argumenten minstens in de adviezen van de instellingen opgenomen zijn. Zo was het advies van de expertencommissie d.d. 16 december 2010 negatief. Ook de adviezen van de nadien aangezochte onderwijsinstellingen waren negatief voor een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van 'Meester in de muziek' wegens een gebrek aan academische gerichtheid. Verwerende partij verwijst voorts naar de verklaring van DUO d.d. 31 januari 2011 waaruit blijkt dat in Nederland deze diploma's ingeschaald worden op het niveau van 'bachelor'. Zij wijst erop dat de bestreden beslissing het advies van de expertencommissie volgt en dat de weigeringsbeslissing gemotiveerd wordt op basis van het niveau, de studieomvang en het programma.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In een gelijkaardige zaak heeft de Raad van State als volgt geoordeeld:

"Verzoeker heeft uitdrukkelijk om een gelijkwaardigheid met "Master in de muziek" gesolliciteerd. Verzoeker heeft, na een verzoek van Naric-Vlaanderen om het dossier aan te vullen, zijn aanvraag blijkbaar daaromtrent nader gestoffeerd. Na een eerste negatieve beslissing heeft hij daarenboven zijn bezwaren en argumenten aan verwerende partij overgemaakt, die blijkbaar vervolgens het eerste ministerieel besluit heeft vervangen door een nieuwe beslissing. Dit doet de Raad van State vaststellen dat verzoeker na een eerste negatieve beslissing blijkbaar een willig beroep heeft ingesteld, waarop na een nieuw onderzoek een tweede, met voorliggend beroep bestreden beslissing is genomen door de minister. De Raad van State is het in die omstandigheden niet eens met verwerende partij dat de beslissing niet moet motiveren "waarom geen andere gelijkwaardigheid werd verleend, zoals de gelijkwaardigheid waarop verzoeker hoopte". Niet enkel de verleende erkenning als "Bachelor", maar ook de weigering van de uitdrukkelijk nagestreefde erkenning als "Master" moet steunen op in rechte en in feite deugdelijke motieven die in de eerste plaats terug te voeren moeten zijn tot een toetsing van het voorgelegde getuigschrift aan de in artikel 3

opgesomde criteria.

28. In de geschetste omstandigheden zou het van een zorgvuldig bestuur getuigen, indien zo al niet de bestreden beslissing uitdrukkelijk dan toch in ieder geval het administratief dossier ervan zou doen blijken dat de argumenten van verzoeker in de beoordeling zijn betrokken en dit op een wijze die verzoeker kan doen begrijpen waarom niettemin afwijzend wordt beschikt.

Terecht ook eist verzoeker dat een en ander in de eerste plaats geargumenteed moet worden aan de hand van de criteria, opgesomd in artikel 3 van het besluit van 10 juni 1997. Geen enkel verweer echter voert verwerende partij met betrekking tot de toepassing van deze beoordelingscriteria op de zaak. Enkel refereert zij aan de adviezen van de hogescholen, waarop zij vervolgens noch in de motivering van de bestreden beslissing, noch in andere stukken van het dossier, noch in enig procedurestuk voor de Raad van State nader concreet ingaat." [\[2\]](#)

In deze zaak dient eveneens te worden vastgesteld dat de verwerende partij er niet toe komt te motiveren waarom, in het licht van de uitgebrachte adviezen, de uitdrukkelijk gevraagde gelijkstelling met de graad van 'Meester in de muziek' geweigerd wordt. Zij erkent zelf dat de motivering 'in casu ongelukkig' is. Naric-Vlaanderen stelt dat thans de Vlaamse graad van 'Meester in de muziek' niet meer bestaat, en dat zij daarom onderzocht heeft of de diploma's van de verzoekende partij in aanmerking komen voor een gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad 'master in de muziek'. Gelet op de vaststelling (1) dat er een grote inhoudelijke gelijkenis bestaat tussen de vroegere opleiding 'Meester in de muziek' en de huidige opleiding 'Master in de muziek', (2) dat de personen die met dezelfde diploma's als verzoekende partij destijds gelijkgesteld werden met de graad van 'Meester in de muziek', thans ingeschaald zijn op het niveau van 'Master in de muziek', (3) dat de verzoekende partij een gelijkaardige en langdurige professionele ervaring heeft als de vermelde andere personen, is de Raad van oordeel dat de motivering niet afdoende is.

Het middel is gegrond.

5.3. Aangezien de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden behoeven ze thans niet behandeld te worden.

5.4. Ter zitting heeft verzoekende partij nog toegelicht dat zij de gelijkwaardigheid wenst te bekomen op een tijdstip ruim in het verleden. De Raad ziet evenwel geen reden om af te wijken van het principe dat het rechtsherstel niet verder dient terug te gaan in de tijd dan het punt van de begane onwettelijkheid, nl. de datum van de bestreden beslissing.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van de verwerende partij van 12 juli 2011 wordt vernietigd.

Verwerende partij zal uiterlijk op 2 augustus 2013 een nieuwe beslissing nemen rekening houdend met bovenstaande overwegingen van de Raad.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 juni 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) RvS 21 juni 2012, nr.219.893, Gielen

Rolnr. 2013/073 - 3 juni 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van Naric-Vlaanderen, met zetel Koning Albertlaan 15, 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 3 juni 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 5 april 2013 waarbij het diploma "licenciado en educación: ciencias pedagógicas" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "master in de pedagogische wetenschappen".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2000 aan de Universidad Católica Andrés Bello te Caracas (Venezuela) een diploma "licenciado en educación: ciencias pedagógicas".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het Venezolaanse diploma van "licenciado en educación: ciencias pedagógicas" met het Vlaams diploma van "master in de pedagogische wetenschappen".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 5 april 2013 werd beslist dat het Venezolaanse diploma weliswaar gelijkwaardig werd verklaard met de Vlaamse graad van "Bachelor in het onderwijs: kleuteronderwijs" (studiegebied: onderwijs), maar werd eveneens beslist dat het diploma niet als volledig gelijkwaardig werd verklaard met de Vlaamse graad van "master in de pedagogische wetenschappen".

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat het Venezolaanse diploma gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad "Bachelor in het onderwijs: kleuteronderwijs" (studiegebied: onderwijs). Verzoekende partij ontving in die zin een besluit van de Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke kansen en Brussel d.d. 5 april 2013.

De beslissing werd per schrijven van 5 april 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 mei 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bij schrijven d.d. 27 mei 2013 geeft de verwerende partij aan dat zij de bestreden beslissing

d.d. 5 april 2013 intrekt met het oog op het starten van een nieuw onderzoek waardoor het voorliggend beroep zonder voorwerp valt.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 juni 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretaris,

David Keyaerts

De bijzitters,

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

Rolnr. 2013/076 - 3 juni 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen, met zetel Koning Albertlaan 15, 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 3 juni 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 17 april 2013 waarbij het diploma "Diploma de licenca în profilul economic" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "professionele bachelor in bedrijfsmanagement (studiegebied: handelswetenschappen en bedrijfskunde)".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2011 aan de Universitatea Romano-Germana din Municipiul Sibiu in Roemenië een diploma 'Diploma de licenca în profilul economic'.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het Roemeense diploma van "Diploma de licenca în profilul economic" met het Vlaams diploma van "professionele bachelor in bedrijfsmanagement".

3.2. Bij beslissing van NARIC-Vlaanderen op datum van 17 april 2013 werd beslist dat het Roemeense diploma niet als volledig gelijkwaardig werd verklaard met de Vlaamse graad van professionele bachelor in bedrijfsmanagement, maar dat het niveau wel met het niveau van de Vlaamse graad 'Bachelor' werd gelijkgesteld.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil is tussen de opleidingen:

- de Roemeense opleiding bestaat uit een groot aantal niet geïntegreerde opleidingsonderdelen waardoor het diploma een aantal belangrijke competenties niet dekt. Vooral beroepsgerichte competenties zoals teamgericht werken en projectmatig werken komen in het programma niet tot uiting;
- de opleiding bevat weinig praktijkelementen behorende tot de competentie marketingplanning (de beginnende beroepsbeoefenaar is in staat een marketingplan op te stellen) en marketingcommunicatie (de beginnende beroepsbeoefenaar is in staat om, al dan niet in samenwerking met externe communicatie-adviseurs, een marketingplan op te stellen en uit te voeren);
- de competentie "communiceren in een vreemde taal" zou voor de talen Engels en Duits verworven moeten zijn gezien het aantal studiepunten dat aan deze vreemde talen tijdens de opleiding werd besteed. De Engelstalige samenvatting van de scriptie getuigt echter niet van

een voldoende beheersing van de Engelse taal op het niveau van een bachelor;
- de competenties klantgericht handelen, verkooptechnieken en salesmanagement komen in bepaalde opleidingsonderdelen aan bod maar de bibliografie wijst op verouderde basisinformatie (bronnen van 1972 t.e.m. 1995 voor een opleidingsonderdeel uit academiejaar 2002-2003);
- volgende opleidingsonderdelen komen te beperkt of niet aan bod:
marketinganalyse: SPSS
commercieel beleid: verkoop- en inkoopbeleid, accountmanagement en verkooporganisatie
marketingbeleid: interactieve marketing

De beslissing werd per gewoon schrijven van 17 april 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 mei 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervalttermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven d.d. 14 mei 2013 tegen de erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen d.d. 17 april 2013. De beroepstermijn van 30 kalenderdagen loopt af uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de beslissing van Naric-Vlaanderen, in casu 18 mei 2013.

Het beroep van 14 mei 2013 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermijn van 30 kalenderdagen.

3. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Het aan de Raad verzonden verzoekschrift is niet door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend. Artikel II.24 Aanvullingsdecreet bepaalt echter dat een verzoekschrift, op straffe van niet-ontvankelijkheid, moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 juni 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/080 - 3 juni 2013

Inzake .....
wonende te .....

hebbende als raadsman meester .....
kantoor houdende te ....., waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen, met zetel Koning Albertlaan 15, 1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 3 juni 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....
- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 22 april 2013 waarbij "Diploma Poslovanje" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "bachelor in het bedrijfsmanagement (studiegebied: handelswetenschappen en bedrijfskunde".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2011 te Maribor (Slovenië), aan de faculteit voor toegepaste bedrijfsvoering en maatschappelijke studies een diploma "Poslovanje" uit het professioneel hoger onderwijs waarbij ze de professionele titel van "bachelor in de Economische wetenschappen" verkregen heeft.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Poslovanje" met het Vlaams diploma van "Bachelor in het bedrijfsmanagement"

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 22 april 2013 werd beslist dat het Sloveense diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat omdat

- een aantal opleidingsonderdelen te beperkt is of niet aan bod gekomen is:
  - o accountancygedeelte: vennootschapsboekhouden, management accounting, vennootschapsrecht, computerboekhouden en controleleer;
  - o fiscaliteit: personenbelasting, vennootschapsbelasting, BTW en fiscale procedure;
  - o bedrijfsbeleid: verzekeringen en financiële analyse, bedrijfseconomie.
- er geen stage werd volbracht;
- er geen eindwerk werd gemaakt.

De beslissing werd bij schrijven van 22 april 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 mei 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 mei 2013 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 22 april 2013.

De beroepstermijn van 30 kalenderdagen loopt af uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van Naric-Vlaanderen, in casu 23 mei 2013.

Het beroep van 22 mei 2013 werd derhalve tijdig ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermijn van 30 kalenderdagen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de vereisten van de materiële motiveringsplicht, die voortvloeien uit artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoekende partij wijst erop dat de materiële motiveringsplicht impliceert dat de beslissing gedragen moet worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar en correct zijn en die ook kunnen worden gecontroleerd. Zij wijst erop dat een motivering dus afdoende moet zijn zodat de belanghebbende kan opmaken waarom de beslissing werd genomen. Zij wijst er ook op dat, gelet op het feit dat de verwerende partij in casu een discretionaire bevoegdheid uitoefent, laatstgenoemde aan strengere vereisten moet voldoen.

Verzoekende partij stelt vast de verwerende partij zich beperkt tot een onduidelijke en onnauwkeurige vermelding en opsomming en geenszins op afdoende wijze het vereiste substantiële verschil motiveert. Zij werpt bovendien op dat verwerende partij weigerde om de verkregen adviezen van de geraadpleegde hoger onderwijsinstellingen waarop de beslissing steunt, mee te delen. Voorts merkt zij op dat de bestreden beslissing niet aangeeft welke

criteria van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 10 juni 1997 in concreto in acht werden genomen bij de beslissing. Verzoekende partij stelt voorts dat de bestreden beslissing niet aangeeft welke opleidingsonderdelen te beperkt zijn en in welke mate of niet aan bod zijn gekomen.

Verwerende partij stelt dat de beslissing voldoende gemotiveerd is. Zij stelt dat het loutere feit dat verzoekende partij bijkomende uitleg vraagt om duidelijkheid te geven over de tekorten in de opleidingsonderdelen niet impliceert dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de motiveringsvereisten. Zij wijst erop dat alle juridische en feitelijke motieven die aan de grondslag liggen van de beslissing in de brief vermeld staan. Verwerende partij stelt dat er geen bijkomende informatie nodig zou zijn geweest opdat verzoekende partij de motieven zou kunnen kennen.

Verwerende partij stelt ook dat de Lissabon erkenningsconventie in samenhang gelezen moet worden met het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 10 juni 1997 en dat de gebruikte motieven aldus duidelijk verwijzen naar artikel 3, vijfde lid van het Besluit.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt is het aangevochten besluit formeel en inhoudelijk gemotiveerd.

Meer bepaald:

"- een aantal opleidingsonderdelen zijn te beperkt of niet aan bod gekomen:

+ het accountancygedeelte: vennootschapsboekhouden, management accounting, vennootschapsrecht, computerboekhouden en controleleer

+ het fiscale gedeelte: personenbelasting, vennootschapsbelasting, BTW en fiscale procedure

+ bedrijfsbeleid: verzekeringen en financiële analyse, bedrijfseconomie

- uit de aanvraag blijkt niet dat er een stage werd volbracht

- uit de aanvraag blijkt dat er geen eindwerk is gemaakt."

Uit de bijgebrachte adviezen van onderwijsinstellingen blijkt: een instelling vergelijkt de opleiding van de verzoekende partij met haar opleiding 'Bedrijfsmanagement'; de onderwijsinstelling die een negatief advies verleende, vergelijkt de opleiding van de verzoekende partij met de afstudeerrichting Accountancy en fiscaliteit; de derde onderwijsinstelling geeft niet aan met welke afstudeerrichting zij de opleiding van de verzoekende partij vergeleken heeft.

Mede in aanmerking genomen dat de onderwijsinstellingen die een geheel of gedeeltelijk negatief advies over de gelijkwaardigheid hebben verleend mogelijk de opleiding die de verzoekende partij gevolgd heeft, niet vergeleken hebben met een mogelijk door hen aangeboden meer voor vergelijking in aanmerking komende opleiding, dient te worden vastgesteld dat de motivering dat de verzoekende partij een aantal opleidingsonderdelen niet of te beperkt gevolgd heeft, niet afdoende is.

Uit de aanvraag zoals die door de verzoekende partij ingediend werd, blijkt niet dat zij tijdens haar opleiding een stage gevolgd heeft en evenmin dat zij een scriptie gemaakt heeft. Mogelijk komen bepaalde opleidingsonderdelen ('seminars' en 'professional training in enterprise' zoals een geraadpleegde onderwijsinstelling aanneemt) daar geheel of gedeeltelijk voor in aanmerking, dan wel haar latere beroepservaring, maar in het licht van de door de verzoekende partij zelf bijgebrachte informatie dat zij die opleidingsonderdelen niet gevolgd heeft, was het aan haar, en niet aan de verwerende partij, om de nodige informatie te verschaffen waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij die opleidingsonderdelen wel gevolgd heeft, dan wel dat latere beroepservaring dit gecompenseerd heeft.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Daar de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, hoeven zij thans niet onderzocht te worden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 22 april 2013 wordt vernietigd.

Verwerende partij zal uiterlijk op 2 augustus 2013 een nieuwe beslissing nemen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 3 juni 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 12 juli 2013

Rolnr. 2013/082 - 12 juli 2013

Inzake .....
wonende te .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 12 juli 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 6 mei 2013 waarin werd verklaard dat de opleiding "Bachelor of science in nursing (basic)" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Bachelor in de verpleegkunde", noch met de Vlaamse graad van "Gegradueerde verpleegkundige-HBO 5".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde op 29 maart 2010 aan de Rajiv Gandhi University of Health Sciences een bachelor diploma "Bachelor of science in nursing (basic)".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Bachelor of science in nursing (basic)" met het Vlaams diploma van "Bachelor in de verpleegkunde" of het Vlaams diploma van "Gegradueerde verpleegkundige-HBO 5".

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 6 mei 2013 werd beslist dat het Indische diploma niet volledig gelijkwaardig werd verklaard.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat tussen beide opleidingen omdat:

- een aantal opleidingsonderdelen niet aan bod is gekomen:
  - o geriatrie
  - o psychiatrie;
- het buitenlandse curriculum qua inhoud verschilt van de Vlaamse opleiding en hierdoor niet aan de 7 klinische domeinen inzake verpleegkunde beantwoordt.

De beslissing werd per gewoon schrijven d.d. 6 mei 2013 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven d.d. 1 juni 2013 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vermits verzoekende partij bij e-mail van 4 juli 2013 liet melden dat zij het beroep wenst in

te trekken en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 12 september 2013

Rolnr. 2013/144 - 12 september 2013

Inzake .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 12 september 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: .....

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 12 juli 2013 waarbij het studiebewijs uit Roemenië "Doctor în domeniul Medicinā dentarā", niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Doctor in de tandheelkunde" .

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2003 aan de Universitatea de Medicinā și Farmacie Victor Babes din Timișoara in Roemenië het diploma "Doctor în domeniul Medicinā dentarā".

Het beroep betreft de gelijkwaardigheid van het studiebewijs van "Doctor în domeniul Medicinā dentarā" met het Vlaams graad van "Doctor in de tandheelkunde".

3.2. Bij beslissing van NARIC-Vlaanderen op datum van 12 juli 2013 werd het diploma "Doctor în domeniul Medicinā dentarā" niet gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van "Doctor in de tandheelkunde" .

Deze negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in toepassing van de Lissabon Erkenningconventie, sectie VI, artikel VI,1 met inachtneming van de criteria bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1992.
De resultaten van de theoretische en praktische proeven waren onvoldoende.

De beslissing werd per schrijven van 12 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervalttermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2013 tegen de erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 12 juli 2013.

Het beroep van 22 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing van de verwerende partij onwettig is en verzoekende partij kan deze beslissing dan ook niet aanvaarden. Verzoekende partij geeft aan dat de resultaten die zij heeft behaald aan de Universiteit Gent niet vermeld zijn in de beslissing.

Vervolgens werpt verzoekende partij op dat het Roemeense diploma dat vermeld wordt in de beslissing van de Naric een PhD is en geen diploma voor algemene tandheelkunde.

Verzoekende partij meent dan ook dat haar eerste universitair diploma voor algemene tandheelkunde van 1992 van de Universiteit van Damascus vermeld moest worden vermits de testen die de verzoekende partij deed aan de Vlaamse universiteiten over algemene tandheelkunde gingen. Verzoekende partij meent dan ook dat het feit dat verwerende partij

geen onderscheid maakt tussen het diploma algemene tandheelkunde en het PhD, erop wijst dat de verwerende partij onvoldoende op de hoogte is van de academische wereld en het curriculum.

Verzoekende partij merkt voorts op dat Roemenië een lidstaat is van de EU en dat het Roemeense diploma dus in de hele Europese Unie moet worden erkend.

Verwerende partij stelt dat de resultaten van de Universiteit Gent wel werden meegedeeld in de beslissing zelf. Er werd immers gestipuleerd dat het resultaat van de praktijkproef 10/20 was en dat het resultaat van de theoretische proef niet als cijfer werd weergegeven maar aanleiding gaf tot een inschaling op het niveau van eerste jaar master tandheelkunde. Verder stelt de verwerende partij dat zij de adviserende instellingen vroeg om advies over de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "doctor in de tandheelkunde" en de adviezen spreken ook duidelijk van een gelijkwaardigheidsonderzoek met de Vlaamse graad van "doctor in de tandheelkunde". In ondergeschikte orde hebben de instellingen zelf de gelijkwaardigheid met de graad van master onderzocht, maar ook dit resultaat was negatief. Tenslotte stelt verwerende partij dat zij wel degelijk de bevoegdheid heeft om ook de diploma's behaald binnen de EU aan een gelijkwaardigheidsonderzoek te onderwerpen (conform het toepasselijke verdrag).

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In het eerste onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat de resultaten van de proeven die zij heeft afgelegd aan de universiteiten van Gent en Leuven haar niet werden meegedeeld. De klacht mist feitelijke grondslag, nu de bestreden beslissing wel degelijk de resultaten van die proeven gedetailleerd vermeldt. Dit zijn de motieven die de bestreden beslissing verantwoorden, en die zijn voldoende precies om de verzoekende partij in staat te stellen die resultaten tegen te spreken. Dat de Universiteit Gent geen cijfermatige beoordeling geeft van de theorievakken is evenmin van aard tot vernietiging van de bestreden beslissing te leiden, omdat ten eerste de verzoekende partij op grond van haar theoretische kennis tot de eerste master kan worden toegelaten, wat impliceert dat zij nog onvoldoende theoretische kennis heeft voor de masteropleiding, en ten tweede de cijfers van de Katholieke Universiteit Leuven, wat de theoretische kennis betreft, informatief genoeg zijn.

Het tweede onderdeel, waarin gesteld wordt dat ten onrechte een vergelijking gemaakt wordt met de Vlaamse graad van doctor (Ph.D.) en niet van master, en dat als dat wel het geval geweest zou zijn, er ook rekening moest gehouden worden met het diploma dat de verzoekende partij in Damascus behaald had, is niet gegrond, omdat de verzoekende partij in het aanvraagformulier als diploma waarvan de gelijkwaardigheid wordt gevraagd, een doctoraatsdiploma (Ph.D) voorlegt, zodat de verwerende partij terecht mocht veronderstellen dat de gelijkwaardigheid met het equivalente Vlaamse doctoraatsdiploma beoordeeld diende te worden. Om die reden diende zij dan ook in haar bestreden beslissing geen melding te maken van het diploma van tandarts dat de verzoekende partij in Damascus behaald had. Het derde onderdeel tenslotte, namelijk dat het in Roemenië behaalde doctoraatsdiploma van rechtswege erkend moet worden, faalt omdat bij gebreke aan een rechtsgrond die het Roemeense diploma van rechtswege gelijkstelt met een Vlaams diploma, elke vraag tot gelijkwaardigheid beoordeeld dient te worden door de verwerende partij. Het argument dat in het kader van de Europese Unie de vrijheid van vestiging en dienstverlening erkend worden, is in het kader van deze zaak niet relevant omdat het niet gaat over de vraag of verzoekende partij op grond van die vrijheden in België het beroep van tandarts mag uitoefenen, maar wel over de vraag of het door haar voorgelegde diploma equivalent is met een Vlaamse graad.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 12 juli 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/149 - 12 september 2013

Inzake .....
wonende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel Koning Albertlaan 15
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 12 september 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 18 juli 2013 waarbij het diploma "Gestalterin FH in design" gelijkwaardig werd verklaard met het niveau van Vlaamse graad van "Bachelor" en niet van "Master".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2002 het diploma "Gestalterin FH in design" in Zwitserland.

Verzoekende partij tekent beroep aan omdat het diploma "Gestalterin FH in design" slechts gelijkwaardig werd verklaard met het niveau van Vlaamse graad van "Bachelor" en niet van "Master".

3.2. Bij beslissing van NARIC-Vlaanderen op datum van 18 juli 2013 werd het diploma "Gestalterin FH in design" gelijkwaardig verklaard met het niveau van Vlaamse graad van "Bachelor".

De beslissing werd per schrijven van 18 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 25 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervalttermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 juli 2013 tegen de definitieve erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 18 juli 2013.

Het beroep van 25 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de instelling waar zij studeerde een regionaal verankerde en internationaal georiënteerde instelling is. Verzoekende partij studeerde 4 jaar. De instelling waar verzoekende partij studeerde is volgens haar vergelijkbaar met de academie in Antwerpen.

Verzoekende partij startte de opleiding nog onder het oude systeem, toen er nog geen sprake was van 'bachelor' en 'master'. Tijdens de studie werd de benaming en opleiding veranderd en volgens verzoekende partij dient verwerende partij hier rekening mee te houden. De 'bachelor' en 'master' en de ECTS punten werden slechts geleidelijk ingevoerd en niet voor alle studierichtingen en opleidingsonderdelen tegelijk. Hierdoor wordt ten onrechte de indruk gewekt dat de verzoekende partij niet voldoende studiepunten had.

Verzoekende partij stelt dan ook dat haar opleiding gelijk is aan een 'master' diploma. Bovendien wijst verzoekende partij op haar 11 jaar werkervaring bij verschillende ontwerpers, wat er volgens haar eveneens op wijst dat haar diploma het niveau van 'master' haalt.

Verwerende partij stelt dat zij aan de Zwitserse NARIC (Swiss ENIC-NARIC) advies vroeg over

de inschaling van het diploma van de verzoekende partij in de huidige bachelor/master-structuur. Swiss ENIC-NARIC deelde mee dat het diploma beschouwd moest worden als een bachelor-diploma. Op basis van dit advies nam verwerende partij de beslissing om aan het Zwitserse diploma "Gestaltering FH in design" de niveaugelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van "bachelor" te verlenen. Ook andere NARIC-centra bevestigen dat het diploma van Fachhochschule ingeschaald moet worden op het niveau "bachelor".

Verwerende partij stelt verder dat het niveau van de instelling nooit ter discussie heeft gestaan en de beslissing dus niet heeft beïnvloed. Bovendien geeft verwerende partij aan dat de studieduur niets over het niveau van de opleiding zegt.

Tenslotte stelt verwerende partij dat zij zich niet kan uitspreken over de werkervaring van verzoekende partij. Indien verzoekende partij haar werkervaring gehomologeerd zou willen zien, dient zij de EVC-procedure te volgen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij heeft een vierjarige opleiding gevolgd aan de Zürcher Fachhochschule en daar op 9 juli 2002 het diploma "Gestalterin FH in design" behaald.

Het eerste argument, namelijk dat de verwerende partij geen rekening gehouden zou hebben met het niveau van de Zürcher Fachhochschule, is niet gegrond, nu de verwerende partij uitdrukkelijk stelt dat zij de gelijkwaardigheid met het Vlaamse masterdiploma niet geweigerd heeft omwille van een vermeende verschil van niveau met de vergelijkbare Vlaamse opleiding.

Het argument dat de verzoekende partij een vierjarige opleiding gevolgd heeft, dezelfde duur dus als de bachelor en aansluitende masteropleiding aan de Academie in Antwerpen, is evenmin gegrond, nu de Raad al herhaaldelijk heeft geoordeeld dat de duur van een opleiding, noch het aantal opleidingsonderdelen, op zichzelf een toereikend criterium zijn voor het beoordelen van de gelijkwaardigheid. Dat in de loop van de studies van de verzoekende partij het bachelor-master systeem werd ingevoerd is evenmin van aard de wettelijkheid van de bestreden beslissing aan te tasten: ook diploma's die onder een ander systeem dan dat van bachelor-master behaald werden moeten, met het oog op het onderzoek naar gelijkwaardigheid, vergeleken worden met bachelor en masterdiploma's.

Het bestreden besluit steunt in essentie op een verklaring van het Zwitsers equivalent van NARIC dat het diploma van de verzoekende partij beschouwd dient te worden als een bachelordiploma. Hoewel dit standpunt niet nader wordt toegelicht, heeft de verwerende partij terecht veel gewicht gehecht aan die verklaring, en de verzoekende partij betwist dat standpunt niet inhoudelijk. Mocht de verwerende partij dit standpunt niet gevolgd hebben en de gelijkwaardigheid hebben toegekend, dan zou dat tot de eigenaardige situatie leiden dat de verzoekende partij, op grond van hetzelfde diploma, in Vlaanderen de mastertitel zou mogen voeren, en in Zwitserland (slechts) de bachelortitel.

Weliswaar stelt de verzoekende partij nog dat zij op grond van haar werk en praktijkervaring toch nog aanspraak kan maken op de mastertitel, maar dat veronderstelt voorafgaand dat eerst moet worden nagegaan welke credits ontbreken om aanspraak te kunnen maken op de mastertitel (dat zullen op het eerste gezicht de opleidingsonderdelen van de masterstudie zijn) en vervolgens of het werk en de praktijkervaring die de verzoekende partij kan voorleggen geacht kunnen worden het ontbreken van die credits te compenseren.

Nu de verzoekende partij het standpunt van de Zwitserse ENIC-NARIC niet in vraag stelt, en anderzijds niet aangeeft welke ontbrekende credits voor het behalen van het masterdiploma gecompenseerd kunnen worden door haar werk en praktijkervaring, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing op wettelijkheidsgronden te vernietigen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 18 juli 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/166 - 12 september 2013

Inzake .....
wonende .....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de Naric-Vlaanderen
met zetel te Koning Albertlaan 15,
1210 Brussel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van ..... werd behandeld op de openbare zitting van 12 september 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: .....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 1 augustus 2013 waarbij het Oegandese diploma "Bachelor of Procurement and Logistics Management" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting logistiek management".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde de "Bachelor of Procurement and Logistics Management" aan de Uganda Christian University.

Het beroep betreft de gelijkwaardigheid van het Oegandese diploma van "Bachelor of Procurement and Logistics Management" met het Vlaams diploma van "Bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting logistiek management".

3.2. Bij beslissing van NARIC-Vlaanderen op datum van 1 augustus 2013 werd beslist dat het diploma "Bachelor of Procurement and Logistics Management" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van "Bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting logistiek management".

De negatieve beslissing is als volgt gemotiveerd aan de hand van de criteria , bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 1997:

- De studieomvang bedraagt slecht 108 credits.
- De opleidingsonderdelen douane, ERP, verzendingen (transport) en transportmanagement,

Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen – werkjaar 2013 - gelijkwaardigheid buitenlandse diploma's

transportgeografie, mobiliteit en duurzame logistiek ontbreken in de buitenlandse opleiding.

- De bachelorproef vertegenwoordigt te weinig credits.

- Het is niet duidelijk of de uitgevoerde stages in de lijn van de opleiding liggen.

De beslissing werd per schrijven van 1 augustus 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 augustus 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en tijdigheid van het beroep

De verplichting om conform de bepalingen van het Aanvullingsdecreet^[1] vooreerst het intern beroep op regelmatige wijze in te stellen en uit te putten geldt niet voor wat de Erkenningsbeslissingen betreft bepaald in artikel II.1.15°bis, h) en i) van het genoemde decreet. Een beroep bij de Raad kan conform met artikel II.24, §1 (zoals aangepast bij Onderwijsdecreet XXI van 1 juli 2011) worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 30 dagen die ingaat uiterlijk de eenendertigste dag na de kennisgeving van de definitieve beslissing van het bij of krachtens het decreet bevoegd orgaan, in casu Naric –Vlaanderen.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 augustus 2013 tegen de erkenningsbeslissing van Naric-Vlaanderen van 1 augustus 2013.

Het beroep van 29 augustus 2013 werd derhalve tijdig binnen de 30 kalenderdagen na kennisgeving van de beslissing ingesteld.

Het beroep van 29 augustus 2013 werd derhalve tijdig ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift en vormvereisten

Voorliggend beroepschrift betreft een betwisting inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel 88 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Op grond van artikel II.15°bis,i) van het Aanvullingsdecreet is de Raad met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over deze beslissingen.

De Raad behandelt deze verzoekschriften binnen een ordetermijn van 30 kalenderdagen.

Het verzoekschrift voldoet verder aan de decretaal voorgeschreven vormvereisten.

Het beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de studieomvang van de Oegandese opleiding gelijk is aan deze van de Vlaamse opleiding, namelijk 3 jaar.

Verzoekende partij werpt verder op dat zij ervaring heeft opgedaan in Oeganda in 2008, 2009

en 2010. Tevens heeft de verzoekende partij stage gelopen in 2006 en in 2008.

Verwerende partij stelt dat zij op basis van de uitgebrachte adviezen van de hogescholen beslist heeft om aan het Oegandese diploma "Bachelor of procurement and logistics management" geen volledige gelijkwaardigheid te verlenen met de Vlaamse graad van "bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting logistiek management". Verwerende partij verwijst naar de motivering in de beslissing. Verwerende partij stelt verder dat de verklaringen van werkgevers en van de instelling die verzoekende partij bijbrengt, niet aantonen hoe de vastgestelde tekorten hierdoor worden gecompenseerd. Volgens verwerende partij brengt de verzoekende partij onvoldoende argumenten bij om de motivering van de genomen beslissing te weerleggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verwerende partij werpt op dat de door de verzoekende partij gevolgde opleiding 108 studiepunten omvat, wat minder is dan de gebruikelijke 180 studiepunten voor een bacheloropleiding. Hoewel de Raad al eerder geoordeeld heeft dat de omvang van een opleiding op zichzelf niet beslissend is om de gelijkwaardigheid van diploma's te beoordelen, is een verschil in omvang zoals hier het geval is, wel een relevante factor van vergelijking, in die zin dat het aan de verzoekende partij toekomt om aan te tonen dat ondanks het verschil in studiepunten, er toch sprake is van gelijkwaardige opleidingen. De verzoekende partij faalt in die bewijslast.

De verwerende partij voert voorts aan, op grond van de uitgebrachte adviezen van door haar geraadpleegde onderwijsinstellingen, dat de opleidingsonderdelen douane, ERP, verzendingen (transport) en transportmanagement, transportgeografie, mobiliteit en duurzame logistiek, die een belangrijk onderdeel uitmaken van de in de Vlaamse Gemeenschap aangeboden vergelijkbare opleidingen, ontbreken in de buitenlandse opleiding. Ook hier toont de verzoekende partij niet aan dat dit oordeel niet juist is, en evenmin toont zij aan dat zij die tekorten op andere wijze, meer bepaald door beroepservaring, gecompenseerd heeft.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ..... ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 1 augustus 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 september 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.